© PDF: Kamunikat.org 2010

© Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

СВАБОДА

№23 14 — 20 чэрвеня 1994 г.

Кошт 250 рублёў

ГОД ЗАСНАВАНЬНЯ 1902
ВЫХОДЗІЦЬ З 1990

Галоўны рэдактар **Ігар ГЕРМЯНЧУК**

Заснавальнік **Павал ЖУК**

Выдавец **«Газэта СВАБОДА», Ltd.**

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
220088, Менск,
вул.Іванаўская, 56
Тэл. 36-24-41

„СВАБОДЫ баіцца раб“

Вы трымаеце ў руках нумар фактычна забароненага выданьня. Хаця паводле закону закрыць газэту можа толькі суд, аднак урад Кебіча зрабіў прасьцей: загадаў Дому друку больш не друкаваць СВАБОДУ. А ў нашых умовах, калі ўсе друкарні зьяўляюцца дзяржаўнымі і кантралююцца ўрадам, загад «не друкаваць» азначае фактычна забарону газэты.

Спробы прыкрыць СВАБОДУ асабліва актывізаваліся з пачаткам прэзыдэнцкай кампаніі. Апошнія тыдні Дом друку выдумляў розныя «тэхнічныя прычыны»: няма плёнкі, няма друкарскіх пласьцінаў і г.д. Рэдакцыя мусіла закупіць пласьціны ў суседняй Летуве з запасам на пяць нумароў наперад. Такім чынам надрукаваны апошні (22-гі) нумар СВАБОДЫ. А праз пару дзён пасьля ягонага выхаду Дом друку даслаў нам афіцыйнае паведамленьне, што разрывае з намі дамову. Зразумела, мы зьвернемся ў Гаспадарчы суд і выйграем справу (калі працэс будзе аб'ектыўным). Але суд — гэта 2—3 месяцы. А газэту трэба друкаваць кожны тыдзень. Карацей, улады гатовыя ісьці на любое парушэньне закону, абы толькі не дапусьціць выхаду СВАБОДЫ, асабліва на завяршэньні прэзыдэнцкай кампаніі.

ВЫДАВЕЦТВА „БЕЛАРУСКІ ДОМ ДРУКУ“ — ИЗДАТЕЛЬСТВО „БЕЛОРУССКИЙ ДОМ ПЕЧАТИ“

220041 г. Минск, пр. Ф. Скорины, 79. Телефоны: приемная — 39-87-03, АТС — 39-87-05, гл. бухгалтер — 33-10-31, Факс — 31-91-15.

Расчетный счет № 609967 в Гордирекции Белбизнесбанка г. Минска. Отгрузочные реквизиты: ст. Степянка Белорусской ж. д., код № 140403, ж/д код предприятия № 4733

№ 198 «8» 06 1994 г.

ПРОИЗВОДСТВЕННО-ИЗДАТЕЛЬСКАЯ ФИРМА "ГАЗЕТА СВАБОДА"
Германчуку И.И.

220088, г.Минск, ул.Ивановская, 56

Издательство "Белорусский Дом печати" извещает Вас о расторжении договора N 50 от 24.12.93. на печатание газет "Свабода" и "Наша ніва" в типографии издательства.

Заместитель генерального директора [подпіс] Д.Новицкий

Але мы яшчэ раз заяўляем: СВАБОДУ забараніць немагчыма! Мы выходзілі і будзем выходзіць! І тут мы спадзяемся найперш на падтрымку чытачоў і прыхільнікаў СВАБОДЫ.

Рэдакцыя вельмі ўдзячная тым людзям, якія ў аўторак, 14 чэрвеня, наладзілі каля Дому друку пікет пратэсту супраць забароны СВАБОДЫ. Былі лёзунгі: «СВАБОДЫ баіцца раб», «СВАБОДА — гэта радасьць», «СВАБОДУ не забароніш», «Кебіч — у хлеў!» і інш. Пікетоўцы скандавалі: «Свабоду — СВАБОДЗЕ».

Мы выказваем падзяку дэпутатам Апазыцыі, дэмакратычным партыям і арганізацыям, якія выступілі з заявамі ў абарону свабоды друку. Вельмі ўдзячныя і тым грамадзянам, якія шлюць лісты пратэсту ва ўрад і Вярхоўны Савет. Разам з вамі, сябры, мы абаронім СВАБОДУ.

Рэдакцыя СВАБОДЫ

Генэралы Грыб і Казлоўскі параднііліся

Мінулай суботы пабраліся шлюбам дзеці Старшыні ВС М.Грыба і міністра абароны П.Казлоўскага — студэнты Алена і Андрэй.

Цяпер мы можам быць упэўненыя ў тым, што генэрал Казлоўскі ня выведзе войска супраць сьпікера Грыба, што Грыб не дапусьціць адстаўкі міністра Казлоўскага.

У якасьці гістарычнай даведкі: падобныя шлюбы практыкаваліся на Беларусі ў XV—XVII стст. для ўмацаваньня сувязяў паміж уладарнымі сем'ямі.

(Падрабязнасьці пра «генэральскае вясельле» чытайце на 8-й стар.)

У міністра кепскі зрок

«Нічога страшнага са сродкамі масавай інфармацыі ў Беларусі не адбываецца», — заявіў на мінулым тыдні на прэс-канфэрэнцыі міністар культуры і друку Анатоль Бутэвіч.

Не міргаючы вачыма ён сьцьвярджаў, што ў Беларусі не ўшчамляецца свабода друку і няма ніякіх ганеньняў на незалежную прэсу. Таварыш Бутэвіч з тых людзей, якія добра ведаюць, як трэба служыць рэжыму.

Лаві „злачынцаў“!

11 чэрвеня ў Менску ўчастковы інспэктар маёр Шляга з двума сяржантамі затрымалі каля чыгуначнага вакзалу і даставілі ў пастарунак Коваль Ірыну і Каралёва Алеся, якія распаўсюджвалі перадвыбарчыя ўлёткі «в неустановленном месте».

Рэч у тым, што агітавалі яны за Зянона Пазьняка, а за гэта могуць «прышыць» што заўгодна.

П.П.

Паэты любяць свабоду

Беларускі паэт Анатоль Сыс сёлета, як і зазвычай, бавіць летнія месяцы у роднай вёсцы Гарошкава Рэчыцкага раёну. Але цяпер ён часу дарэмна не губляе.

Паводле словаў Анатоля, амаль усе жыхары Гарошкава падпісаліся на СВАБОДУ. Акрамя таго, большая частка гэтай вёскі рашуча наважаны галасаваць за кандыдата ў прэзыдэнты Зянона Пазьняка.

А.Сыс дзейсна пашырае межы сваёй прапагандовай кампаніі і мае намер наведаць усе навакольныя вёскі. Аднак рабіць вандроўкі туды пехатою нязручна (ды і тэрміны падціскаюць), а раённыя рэйсавыя аўтобусы дарагаватыя для прафэсійнага паэта. Сыс зьвярнуўся ў штаб-кватэру БНФ, каб яму дапамаглі матар'яльна ў правядзеньні выбарчай кампаніі першага прэзыдэнта Беларусі.

Януш.

Кніга праўды пра Курапаты

13 чэрвеня ў сядзібе Народнага Фронту на Варвашэні, 8 адбылася доўгачаканая падзея — прэзэнтацыя кнігі «Курапаты — Kurapaty».

У кнігу ўвайшлі самыя першыя сэнсацыйныя лімаўскія публікацыі Зянона Пазьняка і Яўгена Шмыгалёва пра Курапаты, справаздача пра археалягічныя раскопкі ў Курапатах, якія праводзілі Зянон Пазьняк, Мікола Крывальцэвіч і Алег Іоў, эсэ і артыкулы Зянона Пазьняка пра страшнае адкрыцьцё з нашай найноўшай гісторыі ды яшчэ шматлікія фотаздымкі.

Зянон Пазьняк коратка расказаў пра нялёгкі шлях стварэньня кнігі. Яна мела выйсьці ў менскім дзяржаўным выдавецтве «Беларуская энцыкляпэдыя», але выдавецтва выставіла Пазьняку непрымальныя патрабаваньні скараціць тэкст. Таму першае выданьне кнігі зьдзейсьніў па-беларуску і па-ангельску Беларускі Інстытут Навукі й Мастацтва ў Нью-Ёрку, дырэктар якога Вітаўт Кіпель выступіў на прэзэнтацыі. Другое, пашыранае выданьне літаральна праз некалькі месяцаў ажыцьцявіла ў Менску незалежнае выдавецтва «Тэхналёгія». Вацлаў Багдановіч, дырэктар «Тэхналёгіі», сказаў, што выданьне гэтай кнігі — вяршыня дагэтуляшняй дзейнасьці выдавецтва і ягоны ўласны маральны абавязак перад памяцьцю абодвух сваіх дзядоў.

Ад «Мартыралёгу Беларусі» выступіла Мая Кляшторная, дачка рэпрэсаванага камуністычным рэжымам паэта Тодара Кляшторнага. Слова бралі гісторыкі, бібліёграфы. На прэзэнтацыю запрашалі ўсіх акрэдытаваных у Менску паслоў. Прыйшлі пасол Вялікабрытаніі сп. Джон Эвэрард, павераны ў справах ЗША ў Беларусі сп. Джордж Крол, першы сакратар пасольства Нямеччыны сп. Яганэс Рэгенбрэхт. Сп. Крол папрасіў Зянона Пазьняка падпісаць экзэмпляр кнігі для прэзыдэнта Клінтана.

Вядучы Вінцук Вячорка адзначыў: «Танальнасьць нашых выступаў — журботная; яна дыктуецца зьместам кнігі. Але сёньняшні дзень — добры, бо праўда ўсё ж трыўмфуе».

І.С.

Будзем жыць як у Даніі?

14 чэрвеня ў Менску адбылася прэзэнтацыя Інфармацыйна-адукацыйнага цэнтру праблемаў самакіраваньня. Ён створаны пры Беларускім фондзе падтрымкі дэмакратычных рэформаў імя Льва Сапегі.

Цэнтар будзе распаўсюджваць зьвесткі пра рэфармаваньне мясцовых органаў улады ў іншых, перадусім суседніх посткамуністычных краінах.

Матар'ялы адрасуюцца дэпутатам, супрацоўнікам выканкамаў, юрыстам, журналістам. Група экспэртаў Фонду ўжо рыхтуе муніцыпальныя законапраекты. Найлепшаю мадэльлю самакіраваньня яны лічаць муніцыпальную сыстэму, якая існуе ў Даніі, або падобную да яе «камунальную» арганізацыю мясцовых уладаў у землях Нямеччыны. Але на сёньня самы блізкі для нас — польскі досьвед стварэньня самаўрадаў — так лічаць экспэрты Фонду.

Канчаткова мова ідзе пра дэцэнтралізацыю ўлады на Беларусі і пра зьмену тэрытарыяльна-адміністрацыйнага падзелу краіны. Мясцовым уладам вельмі патрэбная поўная самастойнасьць і магчымасьць цалкам распараджацца ўласнымі грашыма. Аднак пакуль апарат трымаецца сваіх старых кансэрватыўных звычак. Распрацаваны ў Гомелі праект пераўтварэньня вобласьці ў рэгіён з трох паветаў — Жлобінскага, Мазырскага і Гомельскага — адмоўна ўспрыняты абласнымі ўладамі.

Паколькі нашыя людзі яшчэ псыхалягічна не падрыхтаваныя да рэформаў, значная частка ўспрымае іх адмоўна. Навукоўцы створаць дзеля гэтага сацыяльны партрэт нашага грамадзтва, які можа адрозьнівацца ў розных частках Беларусі. Дасьледаваньнямі неўзабаве зоймуцца групы сацыёлягаў у Гомелі і ў Горадні.

Сяргей АСТРАЎЦОЎ

БНФ баяцца як агню

Кіраўніцтва Зэльвенскага пажарнага цэнтру даручыла свайму супрацоўніку Юрыю Качуку праінструктаваць старшыняў участковых выбарчых камісіяў на прадмет пажарнай бясьпекі.

Калі сп.Качук прыйшоў у райвыканкам, дзе сабраліся ягоныя «вучні», то старшыня райвыканкаму М.Дзянішчык, пабачыўшы яго, не дазволіў праводзіць «ніякі інструктаж». Рэч у тым, што сп.Качук — вядомы ў Зэльве актывіст БНФ і старшыня пабаяўся, што ягоны «інструктаж» можа быць небясьпечны.

Мікола ГРЫНЯВІЦКІ

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

«Сёньняшняя нарада можа быць апошняй»

Раённая газэта «Браслаўская зьвязда» надрукавала справаздачу з нарады ў Браслаўскім райвыканкаме, на якой адкрытым тэкстам было заяўлена: «Альбо Кебіч, альбо сёньняшняя нарада можа быць апошняй». (Перадрук матэр'ялу зь нязначнымі скаротамі.)

Кіраўнікоў калгасаў і саўгасаў, прадпрыемстваў, арганізацыяў і ўстановаў раёну, старшыняў Саветаў дэпутатаў, адказных работнікаў райвыканкаму склікалі ў пятніцу, 3 чэрвеня, на экстраную нараду. Адкрываючы яе, старшыня райсавету А.Плiско сказаў, што неабходна абмеркаваць два важныя пытаньні: актуальныя справы ў сельскай гаспадарцы й прамысловасьці ды палітычную сытуацыю ў краіне.

Абмеркаваньне пачалося з другога пытаньня, што і падкрэсліла ягоную першачарговасьць. Зьвяртаючыся да прысутных, Анатоль Дзьмітравіч падкрэсьліў, што становішча ў Рэспубліцы ў сувязі з маючымі адбыцца выбарамі прэзыдэнта складваецца вельмі сур'ёзнае. Стаіць пытаньне — быць ці ня быць у нас дэмакратыі, быць ці ня быць самой дзяржаве.

Рэч у тым, што апошнім часам актывізаваў дзейнасьць Беларускі Народны Фронт. А калі Зянон Пазьняк, працягваў старшыня райсавету, прыйдзе да ўлады, то нельга выключыць, што Рэспубліка апынецца ў страшэнным становішчы. Гэтага палітыка не прызнаюць у суседніх краінах, а Расея ў выпадку абраньня яго на пасаду прэзыдэнта зьменіць сваё стаўленьне да Беларусі.

Зараз ва ўсе раёны выяжджаюць групы падтрымкі З.Пазьняка па 20—25 чалавек. Прыедуць яны і да нас.

Калісьці, заўважыў выступовец, мы моўчкі далі пахаваць партыю, цяпер засталося моўчкі пахаваць Саветы ды загнаць краіну ў анархію і безуладзьдзе. З боку БНФ раздаюцца пагрозы разагнаць усе кадры, хто быў на партыйнай рабоце, а ў нас такіх бальшыня. У іх ужо заплянаваныя свае людзі на ўсе ключавыя пасады. Іхныя экстрэмісцкія погляды скіраваныя толькі на Захад.

Безумоўна, права выбару за народам. Аднак нельга дапусьціць, каб прыежджыя 25 чалавек пераарыентавалі людзей. А так яно і будзе, калі кіраўнікі зоймуць чакальную пазыцыю.

Перашкаджаць менчукам нельга, але і самім трэба працаваць. З боку кіраўнікоў будзе бездаказным бязьдзейнічаць, калі прадстаўнікі зь Менска зьявяцца ў іхных працоўных калектывах. Трэба мець на ўвазе: калі да ўлады прыйдзе З.Пазьняк, то сёньняшняя нарада можа быць апошняй. Вось чаму кіраўнікам трэба прымаць цяпер граматнае і правільнае рашэньне, сказаў прамоўца.

Далей А.Плiско паведаміў, што ў кожным раёне ствараюцца грамадзка-палітычныя цэнтры па падтрымцы будучага прэзыдэнта (маецца на ўвазе В.Кебіч). Гэтыя цэнтры даручана ўзначаліць старшыням рай- і гарвыканкамаў. Ня ўсе, праўда, згадзіліся з гэтым даручэньнем. Частка кіраўнікоў гарадзкіх Саветаў вобласьці падтрымлівае Пазьняка і Шушкевіча. Але Анатоль Дзьмітравіч даў згоду падтрымаць В.Кебіча і ўзначаліць грамадзка-палітычны цэнтар, а намесьнікам кіраўніка цэнтру падтрымкі ён прапанаваў В.Давыдава, першага намесьніка старшыні райвыканкаму, начальніка ўправы райсельгасхарчу.

А.Плiско аб'явіў, што ў склад новаўтворанай грамадзкай арганізацыі ўключаюцца ўсе кіраўнікі працоўных калектываў і ведамстваў. Старшыні пасялковых і сельскіх Саветаў узначальваюць такія ж цэнтры на месцах. Зараз, калі Апазыцыя пайшла на адкрытую барацьбу, яшчэ раз падкрэсьліў старшыня райсавету, трэба праявіць самую высокую адказнасьць. Згодны хто з гэтым ці не, а вызначацца патрэбна, асабліва тым кадрам, што працуюць у дзяржаўным апараце, бо атрымоўваюць зарплату зь дзяржаўнай кішэні, і ім агітаваць за Пазьняка несумленна.

Старшыням гарадзкога, пасялковых і сельскіх Саветаў было даручана неадкладна стварыць падобныя грамадзка-палітычныя цэнтры на месцах з уключэньнем у іх кіраўнікоў усіх рангаў.

М.ДЗЯНІСАЎ
(«Браслаўская зьвязда», 8 чэрвеня 1994 г).

Ксяндзам загадалі маўчаць

Архібіскуп Сьвёнтак і гарадзенскі біскуп Кашкевіч выдалі сумесную пастанову. Ксяндзам забаронена ўдзельнічаць у выбарчай кампаніі, агітаваць вернікаў за якога-небудзь з кандыдатаў.

У пастанове падкрэсьлена, што калі ксяндзы будуць парушаць забарону, дык ад уладаў можна чакаць адмоўных захадаў што да каталіцкага касьцёлу.

Абодва высокапастаўленыя сьвятары, аднак, не прывялі аніводнага факту, якія прымусілі іх выдаць памянёную пастанову.

Цікава, навошта было ўраду нагадваць касьцёлу, што ён аддзелены ад дзяржавы і не павінен умешвацца ў палітыку? Бо ж Вячаслаў Кебіч, як вядома, актыўна выкарыстоўвае ў сваёй прэзыдэнцкай кампаніі ўласныя візыты ў праваслаўныя храмы й манастыры, пацалункамі афішуе з тэлеэкрана сваю згоду зь мітрапалітам Філарэтам. Выходзіць, адным дазволена, а другім не?

В.В.

Фронтаўцаў з грамадоўцамі хацелі выгнаць

У Горадні з выбарчых участковых камісіяў паспрабавалі выключыць 9 прадстаўнікоў ад БСДГ і 6 ад БНФ.

Старшыня рады Гарадзенскай філіі БСДГ сп. Патрэба пісьмова зьвярнуўся да старшыні выбарчай камісіі Ленінскага раёну Горадні. Ён паведаміў, што прадстаўнікам Грамады не паведамлялі пра паседжаньні выбарчых камісіяў, тым самым пазбавіўшы іх магчымасьці выканаць свае абавязкі. А цяпер за гэта іх хочуць выключыць са складу камісіяў. Каб разгледзець канфліктную сытуацыю, сабраўся прэзыдыюм Ленінскага райсавету. Дасягнутая згода замяніць іншымі тых сяброў БНФ і БСДГ, якія з-за хваробы або зь іншай прычыны ня могуць удзельнічаць у працы ўчастковых выбарчых камісіяў.

С.А.

Чорныя драбы БЗВ

Беларускае згуртаваньне вайскоўцаў, забароненае ўладамі чатыры месяцы таму, працягвае дзейнічаць. Ягоныя шэрагі папаўняюцца, ствараюцца новыя філіі.

Паводле нашых зьвестак, філіі БЗВ найперш ствараюцца ў гарадох з насельніцтвам звыш 50 тысяч чалавек, а таксама ў памежных раёнах і там, дзе ёсьць чыгуначныя вузлы альбо буйныя прадпрыемствы паліўна-энэргетычнага комплексу.

Акрамя таго, БЗВ пачало ствараць свае ахоўныя структуры з былых вайскоўцаў спэцназу, спартоўцаў ды іншых падрыхтаваных людзей. Гэтыя падразьдзелы маюць назву «Дружыны рэгіянальнай аховы і бясьпекі», скарочана — ДРАБ (а слова «драб» па-старабеларуску — сынонім слова «рыцар»). Хлопцы носяць форму вайскоўцага ўзору чорнага колеру і шэры барэт.

Адзін з такіх падразьдзелаў наш карэспандэнт пабачыў мінулай суботай у Навалукамлі — 16-тысячным горадзе, дзе знаходзіцца самая буйная ДРЭС. Як паведаміў камандзер навалукамскіх драбаў Мікола Петрунёнка, іхны падразьдзел цяпер займаецца выкананьнем функцыяў былых народных дружынаў — дапамагае тутэйшай міліцыі ў падтрыманьні грамадзкага парадку.

Мікола ГРЫНЯВІЦКІ

Перасьлед радыёжурналістаў працягваецца

З набліжэньнем прэзыдэнцкіх выбараў кіраўніцтва беларускага дзяржаўнага радыё прыкладае ўсё большыя намаганьні, каб у эфіры не гучала ніякай «апазыцыйнай інфармацыі».

Цяпер, калі змоўклі «Беларуская маладзёжная» і «Крыніца», яны ўзяліся за журналістаў зь іншых радакцыяў, якія ідуць супраць «генэральнай лініі». Так, зь 9 чэрвеня адхілены ад наўпроставага эфіру і ад стварэньня перадачаў супрацоўнік «Радыё для цябе» радыёстанцыі «Сталіца» Сяргей Рагаўцоў. Галоўны рэдактар «Сталіцы» Мікалай Рэент прапанаваў журналісту напісаць заяву аб звальненьні па ўласным жаданьні. Той, зразумела, адмовіўся, разглядаючы гэта як спробу звальненьня па палітычных матывах.

Як паведаміў Сяргей Рагаўцоў карэспандэнту СВАБОДЫ, абвастрэньне ягоных дачыненьняў з кіраўніцтвам радыёстанцыі пачалося 2 чэрвеня, калі ён прачытаў у наўпроставым эфіры не санкцыянаваную начальствам інфармацыю пра тое, што Саюз лібэралаў «Маладая Беларусь» выступіў супраць забароны «Беларускай маладзёжнай» і «Крыніцы». Тады справа абмежавалася выклікам «на дыван» і папярэджаньнем. А пасьля таго, як 8 чэрвеня Сяргей Рагаўцоў у адным зь інфармацыйных выпускаў прачытаў зводку навінаў незалежнага агенцтва БелаПАН, якую было забаронена даваць у эфір (пры гэтым сп.Рагаўцоў сказаў слухачам, што яны чуюць інфармацыю, якую маглі б не пачуць ніколі, бо яе забараніла цэнзура), — радыёжурналіста пачалі выганяць «па ўласным жаданьні».

С.Рагаўцову, які, дарэчы, адначасова вучыцца на журфаку БДУ і акурат здае сэсію, створаныя такія ўмовы, што прыходзіцца выбіраць: ці здача іспытаў, ці «прагул» і звальненьне. Аднак журналіст заявіў, што зробіць усё магчымае, каб ня даць падставаў кіраўніцтву радыёстанцыі звольніць яго, выкарыстоўваючы КЗАП. А «па ўласным жаданьні» ім звольніць мяне ня ўдасца», — кажа С.Рагаўцоў.

Д.В.

Ня хочуць „прамываньня мазгоў“

Да кіраўніцтва Менскіх гарадзкіх радыёсетак зьвярнуўся пэнсіянэр Міністэрства абароны Уладзімер Карміліхін, які запатрабаваў адключыць у ягонай кватэры «радыёкропку».

Ён вырашыў гэта зрабіць пасьля таго, як былі забароненыя радыёстанцыі «Беларуская маладзёжная» і «Крыніца». «Я не хачу траціць сваю невялікую пэнсію на фінансаваньне радыё, дзе ўведзена цэнзура», — заявіў сп.Карміліхін. Ён сказаў таксама, што яшчэ трое ягоных знаёмых запатрабавалі адключыць у іх „радыёкропкі“.

Андрэй ПЯТРОЎСКІ

Сойм і Управа Беларускага Народнага Фронту «Адраджэньне» шчыра спачуваюць сябры Сойму сп-ні Веры Андрэеўне ЧУЙКО у ейным вялікім горы — сьмерці БАЦЬКІ.

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Прыватызацыя ідзе зь вялікім рыпам і безь вялікіх пэрспэктываў

На сёньня ў Беларусі зь некалькіх тысячаў дзяржаўных прадпрыемстваў прыватызавана 249. Паводле інфармацыі Кантрольнай палаты, ні на водным з праверaных прадпрыемстваў не абышлося без парушэньняў нарматыўных актаў. Найбольш распаўсюджаныя: заніжэньне кошту ацэненых асноўных фондаў (здаралася — напалову) і бясплатная передача ўласнасьці ў распараджэньне калектываў прадпрыемстваў. Чыноўнікі Міністэрства дзяржаўнай маёмасьці пастаўленыя ў далікатнае становішча. З аднаго боку, яны ад імя дзяржавы распараджаюцца ейнаю маёмасьцяй, з другога — праводзяць прыватызацыю. Так што дзівіцца шматлікім парушэньням заканадаўства не выпадае: рука руку мые.

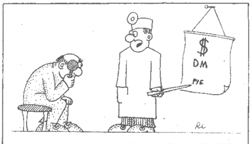

Малюнак Лявона РАЗЛАДАВА

Апошнім часам Міністэрства дзяржаўнай маёмасьці актыўна друкуе сьпісы спрыватызаваных прадпрыемстваў. Гэта збольшага звычайны блеф. Бо шырокая публіка ня ведае падводных плыняў: напрыклад, таго, што кожнае трэцяе прадпрыемства прыватызавацца ня хоча. Аўкцыёны таксама йдуць безь вялікага, мякка кажучы, посьпеху. Між іншым, зусім хутка запрацуюць чэкавыя інвэстыцыйныя фонды. Цікава, што яны прапануюць людзям? Акцыі шклоўскага камунгасу?

Як зазначыў у прыватнай размове генэральны дырэктар найбуйнейшага ў Беларусі аб'яднаньня (ён прасіў захаваць канфідэнцыйнасьць), «я ня ведаю, што плаціць на дывідэнды сваім акцыянэрам». Між тым, прадукцыя аб'яднаньня мела і мае ўстойлівы попыт, прадпрыемства працуе больш-менш стабільна. Да таго ж, тут створана акцыянэрнае таварыства закрытага тыпу. Калі ў такім становішчы знаходзяцца найлепшыя, дык чаго чакаць ад іншых, якія адрозьніваюцца толькі адной стабільнасьцяй — у безнадзейна «ляжачай» пазыцыі?

Прыклад з таго ж шэрагу — хваляваньні на Менскім матавелазаводзе, што адбыліся 3 чэрвеня. Рабочыя запатрабавалі ад адміністрацыі падвышэньня зарплаты (яна там складае, паводле словаў рабочых, каля 300 тысяч у месяц). Дарэчы, завод прыватызаваны, ягоным уладальнікам зьяўляецца калектыў. Пытаньне да акцыянэраў: ці купіце вы акцыі падобнага прадпрыемства, калі яно ня можа нават сваім рабочым плаціць прыстойную зарплату?

Трэба сказаць, зусім мала спадзяваньняў варта ўскладаць на інвэстыцыйныя фонды. Хоць бы з тае прычыны, што дырэктарам фонду можа стаць толькі той, чыю кандыдатуру ўхваляць дзьве дзяржаўныя структуры: Міністэрства дзяржаўнай маёмасьці і Камітэт па каштоўных паперах. «Ухваліць» там могуць толькі свайго, праверанага кадра.

Выклікае цікавасьць парадак разьмеркаваньня акцыяў прыватызаванага прадпрыемства. Ён наступны: 50% акцыяў атрымлівае калектыў, 25% — дзяржава, 25% — насельніцтва. Прычым у апошнім выпадку 5% зарэзэрвавана для сацыяльна неабароненых грамадзянаў: інвалідаў, пэнсіянэраў, вэтэранаў і г.д. Зважаючы, што найбольшую колькасьць чэкаў атрымаюць менавіта яны, можна ўявіць магчымыя вынікі. Выйграе той, хто мае абодвух бацькоў, якія пражылі як мага больш і як мага больш маюць ільготаў. Зразумела, што старыя займацца чэкамі ды акцыямі ня стануць.

Нарэшце, моцныя сумневы спараджае тое, што акцыі таго ці іншага прадпрыемства вы зможаце набыць толькі ў сваім аддзяленьні ашчаднага банку. Можна ўпэўнена гаварыць, што ў такім разе вы ня купіце патрэбных акцыяў — на ўсіх проста ня хопіць. Тым больш калі вы жывяце ў «спальным» раёне, дзе, апрача вас, яшчэ 150—200 тысяч ахвочых. Ясна, для чаго гэта зроблена: каб адсекчы ад «кармушкі» асноўную масу. І мэць магчымасьць сьцьвярджаць — прыватызацыя праведзена.

Пры гэтым ясна і другое. Намэнклятура атрымае (бальшыня ўжо атрымала) тыя акцыі і тых прадпрыемстваў, банкаў, канцэрнаў і г.д., якія будуць мець устойлівы прыбытак, а значыць, і стабільныя дывідэнды. Для яе прыватызацыя пройдзе, безумоўна, пасьпяхова.

Андрэй ШАВАНДА

Савецкія норавы беларускай мытні

Заходнія фонды адмаўляюцца дапамагаць Беларусі, пакуль улады не навучацца паводзіць сябе цывілізавана

Пасол Беларусі ў Гаазе сп.У.Астапенка атрымаў з Амстэрдама абуранае факсавае пасланьне ад старшыні фонду «Дзецям Беларусі і Расеі» сп-ні Бэккерынг-Чарніной.

У 70-я гады яе прымусова дэпартавалі з СССР за ўдзел у праваабарончым руху. Заснаваны ёю ў Галяндыі фонд падтрымліваецца ўрадам Нідэрляндаў і вядомы значнымі дабрачыннымі акцыямі. У Беларусь гэты фонд рэгулярна на працягу некалькіх гадоў перадае мэдычныя прылады для шпіталяў Магілёўшчыны, арганізаваў лінію «хуткай дапамогі» для дзяцей і тэрмінова дастаўляе лекі, якіх у нас няма. Фонд Чарніной фундаваў некалькі штомесячных прэміяў для таленавітых беларускіх дзяцей, грашовую дапамогу мастацкім школам Віцебска, Менска і Магілёва.

Месяц таму дабрачынная місія фонду зноў прыяжджала ў Беларусь з гуманітарным грузам коштам у 40 000 даляраў. Як піша сп-ня Чарніна сп.Астапенку, падчас цяжкога падарожжа працягласьцю амаль 6000 км. яна і ейныя спадарожнікі былі змушаныя пры ўезьдзе й выезьдзе зь Беларусі цярпець літаральна зьдзекі і абразы ад службоўцаў мытні. Усялякага роду затрымкі і забароны суправаджалі адмовамі тлумачыць правілы ці даць даведкі пра мытныя абмежаваньні. Урэшце рэшт, дабрачынцаў адпусьцілі без усялякіх прабачэньняў. Паводзіны беларускіх мытнікаў, сярод якіх называюцца прозьвішчы супрацоўнікаў Гарадзенскай мытні Чарняўскага і Міхевіча, сп-ня Чарніна характарызуе як антыхрысьціянскія і тыпова камуністычныя.

У той жа час мадам Чарніна выказала праз сп.Астапенку вялікую ўдзячнасьць структурам БНФ «Адраджэньне», якія дапамагалі пераадолець усе вар'яцкія цяжкасьці пры кантактаваньні з афіцыйнымі савецкімі службоўцамі. Яна заявіла, што ейны фонд ня мае больш ані сілаў, ані жаданьня траціць намаганьні дзеля дапамогі Беларусі, пакуль улады не навучацца цывілізавана выконваць як свае ўласныя законы, так і міжнародныя пагадненьні па правох чалавека.

Натальля РОСЛАВА,
дэпутат Магілёўскага абласнога Савету

Усе заложнікі, увесь народ

Урадавыя адкрыцьці ў галіне сельскай гаспадаркі

На мінулым тыдні Саўмін выдаў чарговы ўнікальны дакумант. Гэта пастанова №419 пад несьмяротнай назвай «Аб мерах...» На гэты раз — «...па павелічэньні вытворчасьці і павышэньні якасьці кармоў у 1994 г.»

Праўда, у гэтым выпадку больш падышла б пастанова «Аб мерах па забароне выпадзеньня ападкаў на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь на пэрыяд падрыхтоўкі кармоў». Строга кажучы, абедзьве пастановы былі б вартыя адна адной, але апошняя — больш эфэктыўная.

Аднак прабяжымся імклівым позіркам па тэксьце. Адкрыем для сябе, што трэба «лічыць адной з важнейшых задач павелічэньне вытворчасьці і нарыхтоўкі кармоў». Я разумею гэта так: да пастановы гэта была ня самая важная задача, пасьля — стала важнай. Так што старшыням калгасаў, фэрмэрам ды іншым грамадзянам неабходна цяпер гэта ведаць і будаваць сваю штодзённую працу, кіруючыся пастановаю. Адным словам, кармы трэба нарыхтоўваць і яны павінны быць добрай якасьці.

Гэтае значнае адкрыцьцё ўрад зьбіраецца падмацаваць матар'яльна. Адразу тром дзяржаўным структурам загадана паставіць вёсцы 140 тыс. т бэнзыну, 268 тыс. т дызэльнага паліва і нарматыўнай колькасьці змазных матар'ялаў. Асабіста мяне зьдзіўляюць тут дзьве рэчы. Чаму 268 тысяч, а не 267 ці 269? І чаму не падаецца колькасьць патрэбных хімкансэрвантаў, шпагату, папяровых мяшкоў, поліэтыленавай балоны, гаек, цьвікоў, шрубак? Гэта відочная недапрацоўка апарату, што прывядзе да блытаніны ў зладжаным мэханізьме.

Аблвыканкамам, гарвыканкамам, райвыканкамам і інш. дадзена распараджэньне прыцягваць да нарыхтоўкі розных гультаёў кшталту беспрацоўных, студэнтаў, вайскоўцаў, пэтэвэшнікаў, а таксама «рабочых і служачых» (пры асаблівых абставінах). Як той казаў, складна кумачкі пяюць, ды ім веры не даюць, што з гэтага нешта прыстойнае атрымаецца.

Самае хвалюючае мейсца ў саўмінаўскай пастанове — безумоўна, фінансаваньне. Проста сказаць: хто і як будзе плаціць. А вось так: «Вызначыць, што выдаткі па аплаце працы... кампэнсуюцца прамысловым, транспартным і інш. прадпрыемствам... за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту». Бедны, бедны бюджэт...

Далей — яшчэ цікавей. Вырашана прасіць Нацыянальны банк знайсьці магчымасьць (словы, словы якія! Напужаў іх Багданкевіч) вылучыць Белаграпрамбанку 520 мільярдаў крэдыту пад 100% гадавых. Адкуль жа іх возьме сп.Багданкевіч? А ўсё адтуль, паважаныя, адтуль — намалюе. Уключыць станок — і мы адразу станем яшчэ бяднейшыя, хоць, праўда, куды ўжо далей? Дарэчы, зусім магчыма, што ўключаць станок будзе нехта іншы: ходзяць чуткі, што Станіслава Багданкевіча зьбіраюцца здымаць. Для Кебіча ён занадта самастойны й разумны. Цікава, што ў адным з апошніх інтэрвію старшыня Нацыянальнага банку сказаў: «Народ у нас разумны, ды кіруюць ім...» Замест шматкроп'я кожны можа паставіць сваё азначэньне.

Не забыты ў пастанове і наш брат, журналісты. Так проста і сказана: «...арганізаваць перадачы на радыё і тэлебачаньні і публікаваць у друку матар'ялы, якія асьвятляюць...» і інш. абракадабра. Няма сумневу: арганізуюць і будуць асьвятляць. У патрэбным кірунку.

А ён зараз адзін: прэзыдэнцкія выбары. Тут усё пойдзе, нават гэтая шызафрэнічная пастанова. Урад на варце інтарэсаў вёскі, пільнуе, кантралюе і арганізуе. Асабіста Вячаслаў Францавіч, якога за гэта трэба выбраць прэзыдэнтам. А што? Нармальная (дакладней — ненармальная) перадвыбарчая барацьба за вясковы электарат. Дубко — гэтак, а мы яго — пастановай, грошай падкінем, зноў жа, вязальнага шпагату і мяшкоў. Мяшкамі яго закідаем.

Уляцяць у капеечку нам гэтыя выбары. Можна ўпэўнена гаварыць, што пасьля іх пачнецца суцэльны шабас гіпэрінфляцыі. У закладніках Кебіча мы ўсе, увесь народ. Калі Вячаслава Францавіча ня выберуць, лёс ягоны бачыцца сумным: яго трэба судзіць за змарнаваньне дзяржаўных сродкаў у асабліва буйных памерах. Калі называць рэчы сваімі імёнамі.

А сельская гаспадарка будзе падаць далей. Да дна ўжо блізка.

Сяргей ПАЎЛАЎ

Каму дыплём, а каму чарка

У Менскай (Жыровіцкай) духоўнай сэмінарыі адбыўся першы выпуск спэцыялістаў боскага слова. Зь іх 13 чалавек, якія пасьпяхова абаранілі дыплёмныя працы, атрымалі першую вучоную ступень бакаляра.

Трэба дадаць, што ў той дзень сэмінарыю наведала шмат сьвецкіх гасьцей, у тым ліку і спонсары. Рэспубліканскі ашчадны банк перадаў сьвятым айцам лядоўню, а тутэйшы саўгас-тэхнікум падараваў 25 млн. і 20 трохтамовікаў расейска-беларускага слоўніка. На вялікі жаль усіх прысутных, удзел ва ўрачыстасьці ня ўзяў уладыка Філарэт, які хоць і прыехаў у Жыровіцы, але раптоўна захварэў. Тым ня менш гэтую дробную недарэчнасьць прыхарошыў банкетны стол, зарганізаваны для гасьцей. Выпускнікоў, вядома, за яго не запрасілі.

Валодзя ЯНЧУК

Каложа ў небясьпецы

Падчас веснавой паводкі ва ўзножжы гарадзенскай Каложы абвалілася частка мураванай набярэжнай, а асфальт апусьціўся на паўмэтра.

Увосень, калі Нёман зноў папоўніцца вадой, сытуацыя можа пагоршыцца. На аварыйныя працы патрэбна 3 млрд. рублёў. Абласныя ўлады гатовыя выдаткаваць усяго 400—500 млн. Дзе ўзяць астатнія грошы — у горадзе ня ведаюць. Спадзяюцца, што мо' дасьць урад.

В.В.

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Новыя стратэгічныя пляны «перамогі» Кебіча

Як стала вядома рэдакцыі СВАБОДЫ, у Савеце Міністраў зьявіліся новыя стратэгічныя пляны «перамогі» В.Кебіча ў прэзыдэнцкіх выбарах.

Калі раней «каманда» ставіла перад чынавенствам задачу забясьпечыць перамогу патрона ўжо у першым туры выбараў, то цяпер трэба хаця б працягнуць яго ў другі тур. Разам з тым робяцца захады, каб Кебіч у першым туры абавязкова набраў хоць трохі болыш галасоў, чым другі кандыдатат.

Дзеля гэтага Саўмін узяў пад свой кантроль практычна кожны выбарчы ўчастак, у кожнай участковай камісіі ёсьць «верныя людзі». Нашыя крыніцы, якім можна давяраць, паведамілі, што рыхтуюцца розныя варыянты падтасовак.

Але гэта ня ўсё. На выпадак выхаду Кебіча ў другі тур выбараў рыхтуецца варыянт з адменай другога тура галасаваньня. Калі намэнклятура зможа правесьці ў другі тур В.Кебіча хаця б з малой перавагай у галасох над канкурэнтам, «стыхійна» на адрас Вярхоўнага Савету пасыплюцца «звароты» працоўных калектываў, вэтэранаў і пэнсіянэраў, калгасьнікаў, інтэлігенцыі, пэўных палітычных і грамадзкіх арганізацыяў з патрабаваньнем адмяніць другі тур выбараў. Чаму? Ды таму, што наверсе даўно пралічана: з кім бы Кебіч ні выйшаў у другі тур — ён прайграе. Таму і ўзьнікла новая «стратэгія» — зацьвердзіць «першага прэзыдэнта на сэсіі Вярхоўнага Савету па выніках волевыяўленьня выбаршчыкаў, выказанага ў першым туры галасаваньня». Матывавацца такое рашэньне будзе тым, што «народ ужо сказаў сваё слова» ў першым туры, а з другога боку — што краіна ў крызысе, працаваць трэба, а тут выбары, што трацяцца велізарныя сродкі, што Беларусь губляе імідж «стабільнай» краіны і г.д.

Ёсьць зьвесткі, што беларускае МЗС ужо распачало падрыхтоўку грамадзкай думкі на Захадзе да магчымасьці такога ходу падзеяў у Беларусі. Намэнклятура палохае заходніх партнэраў прыдуманымі ёй жа мітамі пра «дэстабілізацыю, беспарадкі, магчымасьць грамадзянскай вайны» і да т.п. у выпадку паразы Кебіча і перамогі на выбарах дэмакратычнай апазыцыі.

В.ФЕДАРОВІЧ

Як прэм'ер пакрыўдзіў чыноўнікаў

Апошнім часам службоўцы дзяржаўнага апарату праходзяць атэстацыю. Адпаведныя іспыты на прафэсійную адпаведнасьць нядаўна трымалі і работнікі Слонімскага гарвыканкаму.

Хоць усе яны і мелі «добрую» адзнаку, але ня кожны застаўся задаволены, бо ў апошняй пастанове Савету Міністраў пра парадак налічэньня працоўнага стажу службоўцам дзяржапарату, ад чаго залежыць кваліфікацыйны разрад, ня ўлічваецца час работы ў партыйных, камсамольскіх і прафсаюзных органах. А калі зважаць, што бальшыня чыноўнікаў прыйшлі ў выканкамы з гаркамаў, дык і разрады іхныя, а ў выніку і заробак, будуць ніжэйшыя, чым у вэтэранаў дзяржкабінэтаў. Таму пакрыўджаныя раптоўна зьмянілі стаўленьне да кандыдата ў прэзыдэнты Кебіча.

Валодзя ЯНЧУК

Пазбавілі права голасу

За бегам перадвыбарчай кампаніі на Беларусі ўважліва сочаць і ў Вялікай Брытаніі, у тым ліку і тутэйшая беларуская эміграцыя, і грамадзяне Беларусі, што часова (а то й стала) жывуць тут. Гэтыя апошнія ня раз абмяркоўвалі, як яны пойдуць 23 чэрвеня ў беларускую амбасаду галасаваць. І тут раптам яны даведваюцца, што іх папросту пазбавілі аднаго з найпершых канстытуцыйных правоў — права выбіраць.

Рэч у тым, што паводле нейкай інструкцыі выбарчы ўчастак можа быць арганізаваны толькі ў выпадку, калі ў консуляце зарэгістраваныя сама мала 30 асобаў. Тое, што грамадзянаў Беларусі толькі ў Лёндане аніяк ня менш за 30, няма ніякага сумневу. Але ж ніхто зь іх ня ведаў, што яны мусілі зарэгістравацца. Калі я прапанаваў консулу сп.Якавіцкаму заарганізаваць патрэбны кворум, дык высьветлілася, што зрабіць гэта трэба было прынамсі за месяц да выбараў. Ніводзін з брытанцаў, каму я расказваў пра гэтую сытуацыю, ня мог сьцяміць, чаму чалавек ня мае магчымасьці выказаць сваю волю ў краіне, дзе існуюць і консулят, і амбасада ягонае дзяржавы. Лёгіка можа быць хіба толькі адна: той, хто жыве за мяжой, наўрад ці стане галасаваць за Кебіча...

Зрэшты, можна закінуць і афіцыйным дыпляматычным прадстаўнікам Беларусі, што яны не парупіліся задбаць пра сваіх грамадзянаў ды іхныя правы. Бо, прыкладам, беларусы ў Амэрыцы пра час, месца ды фармальныя ўмовы працэдуры галасаваньня былі загадзя паінфармаваныя праз газэту «Беларус». Так, у Брытаніі беларусы ня маюць свайго пэрыядычнага выданьня, але безвыходных сытуацыяў не бывае.

Сп. консул паабяцаў, што наступныя, парляманцкія выбары будуць напэўна наладжаныя. Што ж, будзем спадзявацца.

Усевалад РАГОЙША
Лёндан

Некалькі лёкайскіх азадкаў на адно крэсла

Часам мне карціць ушчыкнуць сябе: а ці ня сьню я ўсё гэта? Усю гэтую крыху фарсавую прэзыдэнцкую кампанію зь ейнымі збольшага адыёзнымі ўдзельнікамі? Ва ўсіх нармальных краінах змагаюцца за прэзыдэнцкае крэсла, каб мець паболей улады і паспрабаваць зрабіць гэтак, каб цябе абралі на другі тэрмін. У нас усё наадварот. Як на тых «антыподах» з «Алісы ў краіне цудаў», дзе ўсе ходзяць дагары нагамі. Як я зразумеў, чатыры з шасьці нашых прэтэндэнтаў прагнуць захапіць уладу з адзінаю мэтаю — каб Беларусі пасьля іх не было. Вар'яцкі дом!

Іваноў, Пятроў, Сідараў, Новікаў... А гэты апошні — хто такі? Першы раз чую. Наш, аказваецца, братка. Усходнік. Беларусяй заўжды кіравалі ўсходнікі, апроч Кебіча. Але гэты па-лёкайску пнецца быць большым расейцам за Чарнамырдзіна. «Ничто человеческое им не чуждо». Яны любяць жанчын, каньяк, добрую закуску, пралетараў усіх краін, «нашу великую Родину». Ня любяць толькі аднаго — Беларусі. Не 15-й сястры-рэспублікі, не БССР, а менавіта Беларусі, зь ейнаю беларускаю моваю, беларускаю гісторыяй, беларускім пунктам гледжаньня на рэчы, беларускаю шляхотнасьцяй.

Наша краіна часамі нагадвае дурдом у вядомым экранізаваным рамане Кізі. У адгароджаных ад сьвету кратамі памяшканьнях кіруюць злыя дэманы, а бальшыня насельнікаў з катэтарамі пры баку пакорліва соўгаюцца па калідорах, тупа на нечым засяроджаныя, нібы лунатыкі. Рэдкая забава — самадзейны спэктакаль на нутраной сцэне. Выходзіць на сцэну артыст арыгінальнага жанру таварыш Новікаў — вядома ж, зацяты вернік марксісцка-ленінскага вучэньня. Ану глянь. Зусім, здаецца, нармальны. «С человеческим лицом». Яны ўсе там нармальныя. Па-свойму. Што ж ён бае? А вось паслухайце: «Президентство — чужеродное тело для славянской цивилизации, которое со временем будет отторгнуто».

«Партия решила принципиально участвовать в президентской гонке». Навошта? — спытаеце вы. Каб, «опираясь на поддержку трудящихся — победить». Дзеля таго, каб «правомерно поставить вопрос и упразднить президентскую должность, как чуждую славянскому менталитету».

Атрымліваецца, як у школьнай показцы пра зайца — купіць білет, каб не паехаць? Э, не. Ня ўсё гэтак проста. Якім бы прэзыдэнцтва ні было «чужеродным» для «славянской цивилизации», але я ня думаю, што больш натуральнымі для яе былі райкамы, ЧК, «особые совещания» ЦК, Політбюро, камсамол ды іншая савецкая трасца. Але, можа, таварыш Новікаў ня згодны з гэтым? Чаго ж ён прагне, калі яго зусім не цікавіць беларускае прэзыдэнцкае крэсла, куды ён па рашэньні Центрального Комитета таксама палез? Толькі аднаго. «В конце концов народ скажет свое решительное слово — восстановить Союз».

Праўда, першы беларускі камуніст цьмяна абяцае аднавіць СССР на нейкіх «новых умовах». Гэта яшчэ якіх? Пасьля таго, як ва ўсіх постсавецкіх краінах умацавалася нацыянальная дзяржаўнасьць, а Расею апаноўваюць вялікадзяржаўніцкія настроі, яна зможа загнаць усіх назад толькі збройнай сілай. Такім чынам, таварыш Новікаў чарговым разам пацьвярджае, што камуністы безь вялікай крыві жыць ня могуць, як без паветра. Нездарма ж ПКБ мае ў сваіх зрадзелых шэрагах толькі 26 тысячаў «штыкоў», а некалі іх было аж 600 тысячаў.

Наіўны чалавек гэты першы сакратар ЦК. Ён думае, што беларускі народ абавязкова клюне на ягонага дохлага чарвячка толькі таму, што таварыш Новікаў сабраўся прадаць Беларусь і шчыра пра гэта гаворыць. Але ж дакладна тое самае і Кебічу заманулася, і Лукашэнку. Ну проста спаборніцтва паміж сабой учынілі. Калі спасылацца на гістарычныя аналёгіі, дык ім карціць зьнізіць назад статус дзяржавы з Каралеўства да княства, каб выслужыцца перад маскоўскімі таварышамі. Міндоўг некалі скінуў з галавы каралеўскую карону, каб зноў стаць Вялікім князем. Таму што лепш быць самастойным князем, чымсьці залежным ад чужынцаў каралём. У кебічаў з новікавымі ды лукашэнкамі ўсё наадварот.

Толькі чым Новікава здрада «лепшая» за іхную? Нічым. Зрэшты, не такі ён, мабыць, наіўны. Сам жа гаворыць, што Кебіч яму наймілейшы, хоць і камуністы, аказваецца, «жесточайшим образом критикуют правительство». У першым туры выбараў Новікаў забярэ ад іншых кандыдатаў галасы тых антыпатыкаў Кебіча, якія маглі б інакш прагаласаваць за таго ж Дубко, а потым, праўдападобна, закліча свой электарат у другім туры падтрымаць менавіта Кебіча. І адпаведнае партыйнае рашэньне прымуць. Нездарма ж Новікаў задаволена паўтарае: "Мы у себя в Центральном Комитете партии решили". Хоць гэты іхны ЦК знаходзіцца пад плотам. Сам жа першы сакратар выхваляецца, што працуе без стала і тэлефона, «под дождем и солнцем», але ён упэўнены, што пасьля 1 ліпеня яны праз суд адваюць усю былую КПБоўскую ўласнасьць.

Дарэчы, камуніст наш пры патрэбе лёгка забываецца на сваю ідэю фікс пра славянскі мэнталітэт. Адчуваецца, што таварыш Новікаў начамі вывучае спадчыну Дэн Сяо-піна, Лі Пэна і, само сабой, Мао Цзэ-дуна. Я не зьдзіўлюся, калі ён патаемна наведвае сэкцыю кунфу — трэба ж прызвычайвацца да адпаведнага мэнталітэту. Чаму ж ён не бярэ за прыклад суседнюю Чэхію або Польшчу, якія, між іншым, таксама належаць да «славянскай цывілізацыі»? Або памежных, хоць і не славянскіх, Літвы або Латвіі? Не, таварыша Новікава вабіць усход. Але ж чаму менавіта Кітай? Бо, прыкладам, у Паўднёвай Карэі альбо ў Японіі людзі жывуць у сто разоў лепей за тых ўлюбёных для таварыша Новікава кітайцаў. Бо «китайские товарищи сумели сохранить руководящую роль компартии».

Аляксандар Лукашэнка і Васіль Новікаў

Калі таварыш Новікаў стане раптам прэзыдэнтам, то давядзецца «перенять опыт Китайской Народной Республики, исходя из которого составлена программа ПКБ».

Вось чаму, дарагія беларусы, дзеля панславянска-кітайскіх перакананьняў таварыша Новікава рыхтуйцеся есьці двума пруткамі рыс, расплочвацца юанямі і сьпяваць «Партыя — наш стырнавы» з шанхайскім акцэнтам, паколькі «китайские товарищи одеты, обуты и сыты».

Сяргей МАКСІМОВІЧ

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Сёньня

Сяргей ДУБАВЕЦ

Інтэграцыя з Расеяй

Магчыма, гэта якраз тое, што нам трэба? Прынамсі, сёньня інтэграцыя з Расеяй можа стаць вызначальным прынцыпам усяе палітыкі незалежнае Беларусі, і трэба безэмацыйна ды бесстаронна разгледзець тыя аргуманты, якія прыводзяцца ў падтрымку гэтага прынцыпу. Прыхільнікі палітычнага, фінансава-эканамічнага ды культурнага саюзу з Расеяй кажуць звычайна так: саюз не скасуе нашае незалежнасьці, бо гэта будзе саюз роўных; саюз патрэбны дзеля аднаўленьня парваных сувязяў (каб не стаялі заводы, каб працавала сацыяльнае забесьпячэньне і г.д.); гэта будзе саюз крэўных народаў. Апошні аргумант звычайна выводзіць гутарку ў эмацыйную сфэру, але мы разгледзім і яго.

1. Гэта ня можа быць саюз роўных. Расея — ня больш, ня менш, але «мировая держава», і дзеля роўнасьці нам трэба было б мець гэткія ж прэтэнзіі ды імпэт. Расея, ў адрозьненьне ад Беларусі, — не аднароднае цела, а стракатая фэдэрацыя, у якой такія, як мы, існуюць у лепшым выпадку як нацыянальныя аўтаноміі. Словам, гутарка йдзе пра тое, каб прыраўнаць Беларусь не да Расеі, а, скажам, да Татарстану ці, напрыклад, да Ленінградзкай вобласьці альбо Ніжагародзкай губэрні. Ніякіх падставаў для нейкага там «асаблівага статусу» ў нас няма. І нездарма першае, чаго запатрабавала Расея дзеля аб'яднаньня грашовых сыстэмаў, — гэта ліквідацыя беларускага Нацыянальнага банку як такога. У чым сэнс такога саюзу? Гістарычны досьвед — а ў становішчы расейскай губэрні мы ўжо былі — паказвае, што ў той Расеі, «багатай», дзе таксама кіравала Дума і праводзіліся падобныя рэформы, Беларусь была адной зь бяднейшых ускраінаў. І даваць Беларусі — заходняму фарпосту — добра разьвівацца — значыць стымуляваць сэпаратызм. Да чаго гэта ўрэшце рэшт прыводзіць, Расея ведае на прыкладзе Фінляндыі й Польшчы. Таму заходнія землі мусяць літаральна гібець і галоднымі вачыма пазіраць на Маскву.

2. Гэта ня можа быць інтэграцыя, як «аднаўленьне парваных саюзных сувязяў». Бо структура эканомікі Расеі ўжо зьмянілася, ельцынскі ўказ пра банкруцтва прадпрыемстваў цяпер давяршае гэтую рэарганізацыю, і той, з кім мы хочам вярнуць колішнія дачыненьні, выстаўляе нам ужо зусім іншыя ўмовы. Заявы прэм'ера Кебіча накшталт таго, што «мы будем продолжать строить бесплатное жилье», ужо сёньня ў Расеі выглядаюць як кепскі жарт. «Московская недвижимость» нашага прэм'ера ня пойме. А вызначальнае слова будзе належаць якраз ёй. Іншыя ўмовы, якія прапануюць нам па лініі колішніх сувязяў, — рынкавыя. Гэта значыць, што нельзе ў Турцыі ці Нарвэгіі такія ж умовы могуць быць выгаднейшыя. Замыкаючыся на Расеі толькі таму, што гэта — мэта жыцьця прэм'ера Кебіча, мы такім чынам зноў асуджаем сваю эканоміку на заведамыя страты.

3. Гэта ня можа быць і «культурны» саюз. Факт ёсьць факт: за дзьвесьце гадоў актыўнай русыфікацыі на Беларусі ня створана ніводнай прыкметнай зьявы расейскай культуры. Ужо гэтага досыць, каб спыніць эмацыйныя разважаньні пра роднасьць, крэўнасьць і ледзь не адзінства. Беларусь увесь гэты час выступала ў ролі культурнага донара, аддаючы ў Расею, гэта значыць «наверх», усіх, хто дасягнуў службовае столі тут. Бедная ўскраіна можа толькі дэлегаваць свой інтэлект, найлепшых спэцыялістаў у іхныя касьмічныя гарадкі, акадэміі навук, саюзы пісьменьнікаў, міністэрствы... Тут жа нічога выбітнага расейскага разьвіцца ня можа. Умовы ня тыя. Мы па-ранейшаму будзем рабіць выгляд, што «разговариваем по-русски» і жывем у полі расейскай культуры. Напрыклад, глядзім «Останкино»... Але гэта толькі выгляд, бо мы, як народ, у іхным жыцьці ня ўдзельнічалі, ня ўдзельнічаем і ўдзельнічаць ня можам. І пры гэтым адмаўляемся ад свайго...

Выходзіць, што адзіны сапраўдны, сур'ёзны аргумант інтэграцыі з Расеяй — гэта захаваньне нашым кіраўніцтвам звыклага, савецкага стылю працы зь перадачай адказнасьці «вышестоящим органам», гэта значыць у Маскву. Але гэты аргумант захоўвае сваю важнасьць толькі ў дачыненьні да самога кіраўніцтва. Астатняму народу інтэграцыя з Расеяй абяцае толькі далейшае пагаршэньне жыцьця.

З Пазьняком у Эўропу ці з Кебічам — у «надзейнае ядро СНД»?

Калі аналізаваць зьнешнепалітычную дзейнасьць рэжыму Кебіча, прыходзіш да высновы, што нашыя «кіроўцы» не заўсёды ведаюць, куды кіруюць, што зь іхных дзеяньняў атрымаецца і не заўсёды адэкватна ацэньваюць тое, што ўжо «накіравалі». Прэм'ер у сваёй прэзыдэнцкай праграме нават цьвердзіць, што **«Беларусь, як і іншыя краіны СНД, Усходняй Эўропы, аб'ектыўна не магла ўключыцца ў сусьветную эканоміку».** Не магла і ўсё тут. А вінаватыя, аказваецца, за мяжой: **«Нягледзячы на ўсе прынятыя мною захады, разрыў традыцыйных гаспадарчых сувязяў, палітычная і эканамічная нестабільнасьць у краінах-партнэрах не далі магчымасьці стабілізаваць эканамічнае становішча».** Яму, бачыце, не далі. А як стане прэзыдэнтам — адразу дадуць!

Мне здаецца, што проста надыходзіць фінал мэтанакіраванай дзейнасьці В.Кебіча з камандай дзеля зьнішчэньня беларускае дзяржаўнасьці. Гэты кандыдат у прэзыдэнты аж са скуры вылузваецца, каб «давесьці пачатую два гады таму справу да канца» (гл. «Зьвязду» ад 21.05.1994 г.). Спраўдзіліся самыя горшыя прагнозы Апазыцыі БНФ у Вярхоўным Савеце — ідзе даўно сплянаваная здача Беларусі. Само кіраўніцтва зьнішчае дзяржаву, якою кіруе! Чаму так адбываецца?

Па-першае. Атрымалася так, што дзяржавай кіруюць тыя, хто не жадае і не жадаў, каб была гэтая дзяржава. Для буйных камуністычных намэнклятурнікаў, зь якіх амаль цалкам складаецца сёньняшні Савет Міністраў, атрыманая незалежнасьць была і нечаканым і нежаданым дзіцем. Няўклюдныя спробы праводзіць «сваю» палітыку паказалі поўную іхную непадрыхтаванасьць і няздольнасьць да дзяржаўнага кіраўніцтва і выклікалі імкненьне пазбыцца гэтай «навалы». Тут ужо нічога ня зробіш — ня могуць па-іншаму мысьліць і рабіць людзі, што ўсё жыцьцё змагаліся супраць любых праяваў нацыянальнага духу, імкненьня да незалежнасьці. Ні дэпутатаў, ні міністраў не выбіралі кіраваць вольнай краінай. Апошніх, у тым ліку і сп.Кебіча, прызначалі рашэньнем ЦК КПБ — партыі, якая Берасьцейскім мірам «здала» у 1918 годзе нашую Бацькаўшчыну немцам, Рыскаю дамоваю 1921 г. падзяліла Беларусь паміж Расеяй і Польшчай, адарвала ад Беларусі Беласточчыну, Вільню й Віленшчыну, іншыя этнічныя беларускія землі. Многія сёньняшнія міністры — былыя камуністычныя кіраўнікі. Парадокс: нашаю дзяржаваю кіруюць людзі з антыдзяржаўнай псыхалёгіяй ды расейскімі імпэрскімі палітычнымі перакана201ньнямі.

Па-другое. Гэтая «каманда», ня ўмеючы выратаваць краіну, разумеючы, што сваімі дзеяньнямі (ці бязьдзейнасьцяй) нанесьла велізарную шкоду дзяржаве й народу, імкнецца пазьбегчы адказнасьці. Але як гэта зрабіць, каб захавацца самім і застацца пры пасадах? Адзінае выйсьце — зьліквідаваць дзяржаву, каб не было да каго выставіць прэтэнзіі. Сапраўды, няўжо Расея дасьць у крыўду «сваіх» хлопцаў? Наадварот, там і сёньня пытаюцца: **«Чым дапамагчы, Слава, чым дапамагчы?»** (СВАБОДА, №22). А ня будзе беларускай дзяржавы, ня будзе да каго і зьвяртацца. Куды, напрыклад, цяпер ісьці са скаргамі на Мінатамэнэрга СССР? Няма ні СССР, ні КПСС — няма тых вінаватых, пра якіх гаварыў Т.Гдлян. Зьнікне Рэспубліка Беларусь — перастануць быць вінаватымі тыя, пра каго гаворыць С.Антончык.

І па-трэцяе. Камусьці звонку вельмі выгадная такая «здача» Беларусі. І вось гэты «хтосьці» інсьпіруе дзейнасьць на нашай тэрыторыі розных «сабораў», «думаў», падштурхоўвае то на «эканамічны саюз», то на «калектыўную небясьпеку», то на рублёвую «зону». А кандыдат Кебіч яшчэ і папярэджвае — не рабіце «праколаў» на прэзыдэнцкіх выбарах, бо можа ня зьдзейсьніцца мэта ягонага жыцьця. А мо' няхай і не зьдзяйсьняецца? Сам жа Вячаслаў Францавіч «сказаў чэсна», што **«у час гутарак з расейскімі кіраўнікамі адчувалася такая думка: «Мы пачакаем, хто ў вас будзе прэзыдэнтам...»** ("Зьвязда", 14.05.1994 г.). Што ж, у Расеі добра разумеюць авантурнасьць прапанаванага камандай В.Кебіча «аб'яднаньня» і рызыкаваць не жадаюць.

А тое, што робіць урад сёньня на мяжы Беларусі з Расеяй, можна назваць толькі рабаваньнем свайго народу. Маю на ўвазе аднабаковую адмену з красавіка 1994 г. усіх мытных падаткаў і збораў. Беларусь церпіць велізарныя выдаткі. Колькі? Прывяду разьлікі нашага Міністэрства зьнешнеэканамічных сувязяў на красавік 1994 г. Расея бярэ зь Беларусі ў выглядзе мытных «накрутак» 7.900 млрд. руб. Беларусь магла б атрымліваць за транзытныя перавозкі чыгункаю і трубаправодным транспартам 422,3 млн. даляраў, за аўтамабільны транзыт — 15 млн. даляраў, за аэранавігацыйнае і наземнае абслугоўваньне паветраных судоў Расеі ў паветранай прасторы і аэрапортах Беларусі — 7 млн. USD і г.д. Лічыце самі.

Аўстрыя, геастратэгічнае становішча якой у Цэнтральнай Эўропе вельмі падобнае да становішча Беларусі ва Ўсходняй, забясьпечвае сябе энэрганосьбітамі пераважна за кошт транзыту. Маглі б і мы гэта рабіць, але патрэбен гаспадар.

Многія заходнія краіны ўжо заўважылі недзяржаўнасьць палітыкі беларускага ўраду і зрабілі адпаведныя высновы. Крэдытныя лініі для Беларусі спыняюцца (Італія ды інш.), у новых крэдытах адмаўляюць (Бэльгія, Нямеччына і г.д.). Пасьля незаконнай забароны рэфэрэндуму і адмовы правесьці выбары ў сакавіку 1994 г. з намі нават адмаўляюцца наладжваць міжпарляманцкія кантакты — некаторыя краіны даюць згоду на такія кантакты толькі з 1995 г. (пасьля новых выбараў) ці наагул ігнаруюць прапановы беларускага боку. Неразумныя рашэньні й выказваньні кіраўніцтва яшчэ больш пагаршаюць і без таго непрывабную рэпутацыю «камуністычна-кансэрватыўнай» Беларусі ў сьвеце.

Тое, напрыклад, што сп.Кебіч адмовіўся сустрэцца з Дж.Сорасам, фонд якога дапамагаў не прэм'еру асабіста, а Беларусі, ніяк ня сьведчыць аб прадуманасьці ды прагназавальнасьці палітыкі ўраду. Скажу проста: тое, што сп.Сорас прыняў рашэньне скараціць фінансаваньне некаторых праграмаў для Беларусі, ёсьць сыгнал сусьветнай супольнасьці: у Беларусі справы дрэнь і грошы сюды лепш ня ўкладваць — пэрспэктываў няма. Трэба ж спачатку думаць, таварыш Кебіч, а потым рабіць. Магчыма, міністар замежных справаў П.Краўчанка гэтак заняты прэзыдэнцкай кампаніяй, што ня меў часу падказаць Вячаславу Францавічу элемэнтарныя рэчы. Хаця, здаецца ж, час у іх быў — разам жа езьдзяць «паломнікамі»... А можа, гэта яны такую новую зьнешнюю палітыку для Беларусі прыдумалі? Увесь сьвет ведае Сораса, многія краіны дабіваюцца павелічэньня дапамогі Сорас-фондаў, а Беларусь — не! Выдатна! Палітыка хоць не зусім разумная, затое — свая!

Гэтак жа атрымалася і зь ініцыятывай НАТО «Партнэрства дзеля міру». Спачатку зрабілі паведамленьне, што Беларусь далучаецца да яе. Але пасьля таго як даведаліся, што Расея не падпісвае «Партнэрства...», беларускі бок праз тэлефон адмяняе сваё ранейшае рашэньне. У Брусэлі толькі разводзяць рукамі: ну і палітыка! І сёньня Беларусь засталася адзінаю (акрамя Расеі) дзяржаваю Ўсходняй Эўропы, якая не далучылася да гэтай ініцыятывы.

Цікавасьць тут выклікае далучэньне да «Партнэрства» астатніх дзяржаваў СНД, у тым ліку ўдзельнікаў дамовы пра калектыўную бясьпеку. Дзе ж тут абяцаныя «сумесныя дзеяньні», спадары Кебіч і Краўчанка? Ізноў: падпісаць падпісалі, а вынік — пшык? Відаць, ужо колькі б ні стараліся дагадзіць «старэйшаму брату», трымаць ён вас будзе за таго, за каго трымае зараз. Налэўна, так і трэба. Шкада толькі, што ў выніку такой вашай «палітыкі» Беларусь ізноў зьнікае з палітычнай мапы Эўропы (гл. мапу з *Wall Street Journal*, 18.05.1994 г.)

Цяперашні рэжым гандлюе нашай тэрыторыяй «гуртам і ўраздроб». Прыклад — станцыя Гадуцішкі. Летува палічыла яе сваёй, і ўрад Кебіча, здаецца, згадзіўся з гэтым (паведамленьні ў прэсе былі, абвержаньняў няма). Цяпер мы плоцім Летуве грошы за праезд па ўласнай чыгунцы на сваёй тэрыторыі! Чыгунка ў кірунку Вільня—Парэчча—Друскенікі дагэтуль застаецца фактычна ў складзе Летувіскай чыгункі. Вынік — з 25.05.94 г. для дызэль-цягніка Вільня—Друскенікі адмененыя прыпынкі на тэрыторыі Беларусі Ліхачы, Чарнуха. Акрамя таго, летувісы непамерна падвысілі кошт праезду. На скаргі насельніцтва рэакцыі няма. Дайшло да таго, што летувіскія чыгуначнікі на нашых станцыях (Піскарышкі, Разлогі) разьбіраюць рэйкі і вывозяць у Летуву. Вось вынікі гэтай «дзяржаўнай палітыкі».

Дзякуй Богу, людзі ўжо разабраліся ў сытуацыі і бачаць, хто чаго варты. Як кажа адзін мой выбаршчык: «Лепш з Пазьняком у Эўропу, чым з Кебічам — у «надзейнае ядро СНД».

Валянцін ГОЛУБЕЎ,
кандыдат гістарычных навук, сакратар камісіі па міжнародных справах і зьнешнеэканамічных сувязях Вярхоўнага Савету Беларусі

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Новае сонейка абяцае дабрабыт

Прэзыдэнт Туркмэністану Сапармурат Ніязаў замовіў для сябе болей бюстаў, чым кожны іншы жывы правадыр. З 1991 г. пра яго былі напісана сотні вершаў. Калі прызямляецца самалёт туркмэнскіх авіяліній, стуярдэса кажа: «Прашу пагасіць цыгарэты, зашпіліць папружкі і падзякаваць Сапармурату Ніязаву, які вядзе наш народ да заможнай будучыні».

Вуліцы туркмэнскай сталіцы Ашгабата стракацяць выявамі Ніязава. Здымкі ўлюбёнага правадыра вісяць на мурох усіх галоўных палацаў, у школах, вучэльнях і ў пустых крамах. Дзецям у садках Ніязаў, як некалі Сталін, падаецца як сонейка.

Перад абвешчаньнем незалежнасьці ў 1991 г. Ніязаў быў кіраўніком кампартыі Туркмэніі. Яго абралі прэзыдэнтам сувэрэннай ужо дзяржавы, апрача іншага, дзякуючы таму, што ён пачаў выдаваць сябе за дэмакрата. Аднак дэмакратыю ён разумеў досыць адвольна. Папраўдзе ж Ніязаў пачаў будаваць «дэмакратычны Туркмэністан» праз вяртаньне да ісламскіх традыцыяў.

Галоўныя пасады ў новым урадзе занялі колішнія камуністы, якія сталі фанатычна верыць у Алаха. Сваё духоўнае адраджэньне яны пачалі пераносіць у заканадаўства, якое цяпер абапіраецца на ісламскую традыцыю. Нядаўна ўрад выступіў з праектам папраўак, якія неабходна ўнесьці ў крымінальны кодэкс. Сярод іншых, мяркуецца зьмяніць і артыкул, што забараняе шматжэнства. Генэральны пракурор, які быў ініцыятарам папраўак, заявіў, што ранейшыя законы абмяжоўвалі «натуральныя патрэбы мужчынаў», якія павінны мець права «на гэтулькі жонак, колькі яны здолеюць утрымліваць».

Ніязаў абяцае, што праз дзесяць гадоў Туркмэністан стане «эканамічным тыграм рэгіёну». Ужо цяпер жыхары краіны ня плоцяць за газ, электрычнасьць і ацяпленьне. І хоць пакуль што амаль усе прадукты прадаюцца ў абмежаванай колькасьці, але ня выключана, што абяцаньні Ніязава спраўдзяцца да заканчэньня дзесяцігодзьдзя, бо Туркмэністан мае велізарныя радовішчы нафты й газу. Дзяржаўным чыноўнікам ужо ўдалося пераканаць некаторых магнатаў з арабскіх краінаў і Японіі інвэставаць сродкі ў нафтавую прамысловасьць.

Гарантам інвэстыцыяў будзе выступаць сам Ніязаў. Ён пераконвае сваіх замежных партнэраў, што ягоныя «дэмакратычныя мэтады кіраваньня» прывялі да поўнай палітычнай стабілізацыі ў краіне, якой не пагражаюць збройныя канфлікты, як у Грузіі або Азэрбайджане.

Паводле замежнай прэсы падрыхтаваў Вінцук ШОСТКА

Навіны з Чэхіі

Паводле апублікаваных у траўні зьвестак Чэскай статыстычнай управы, сярэдні заробак у гэтай краіне складае 6832 кроны (каля 235 даляраў). Найвышэйшыя сярэднія заробкі атрымліваюць банкаўскія працаўнікі — 13011 кронаў (каля 445 USD), найлепш зарабляюць жыхары Прагі — 7965 кронаў (блізу 275 USD).

Чэскі ўрад падрыхтаваў праект закону, які мае перашкодзіць адмываньню «брудных» грошай. Ён прадугледжвае, што ўсе банкаўскія апэрацыі з сумамі болей за 100.000 кронаў (каля 3000 USD) апынуцца пад пільным кантролем Найвышэйшай кантрольнай палаты або адмыслова створанай фінансавай пракуратуры. Праект распрацаваны на заходнеэўрапейскі ўзор.

Што адбываецца ў Славаччыне

Славацкі ўрад зацьвердзіў праект закону аб указальніках з двухмоўнымі назвамі мясцовасьцяў, дзе жыве прынамсі 20% грамадзянаў, што належаць да нацыянальнай меншыні. Гэта будзе датычыць 560 мястэчкаў і паселішчаў пераважна на поўдні краіны, у якіх жывуць шматлікія вугорцы. Рада Эўропы даўно патрабавала прыняцьця такога закону, але папярэдні ўрад Мэч'яра не пагаджаўся на гэта. Наадварот, згодна з рэкамэндацыяй міністра камунікацыяў дарожныя службы дэмантавалі такія ўказальнікі, «нелегальна» пастаўленыя мясцовымі ўладамі.

У сталіцы Славаччыны здадзена ў эксплюатацыю новая сыстэма кабэльнае тэлевізіі. Дзякуючы ёй жыхары Братыславы маюць магчымасьць за абанэнцкую плату прымаць праграмы 34 тэлестанцыяў, у тым ліку трох вугорскіх (MTV-1, MTV-2 і Duna-7), дзьвюх чэскіх (CTV-1 і NOVA), польскага Polsat'у, а таксама заходнеэўрапейскіх, расейскіх і амэрыканскіх.

Славацка-вугорскі экалягічны канфлікт

Славацкі ўрад перадаў Міжнароднаму суду ў Гаазе мэмарандум, які ўтрымлівае афіцыйную пазыцыю Славаччыны ў справе канфлікту вакол будаўніцтва на Дунаі плаціны і гідраэлектрастанцыі Габчыкава-Надзьмараш.

Гэтае будаўніцтва распачалося ў 1978 г. і працягвалася ў 80-я гады, нягледзячы на фінансавыя праблемы Будапэшта і шматлікія пратэсты вугорскіх эколягаў. Пасьля краху камунізму ў красавіку 1989 г. вугорскі парлямант пастанавіў прыпыніць будаўніцтва, а ў красавіку 1991 г. абавязаў урад правесці перамовіны з уладамі Чэха-Славаччыны пра ўмовы поўнага спыненьня праекту. Паразуменьня не адбылося, і Вугоршчына ў траўні 1992 г. у аднабаковым парадку разарвала дамову.

Славаччына намервалася завяршыць будову на ўласнай тэрыторыі. Спробы пасярэдніцтва з боку Эўрапейскае Супольнасьці прывялі толькі да згоды, каб спрэчку разьвязаў Міжнародны суд у Гаазе. Вугоршчына ўжо перадала туды свой мэмарандум. Да 5 сьнежня сёлета абедзьве краіны павінны выказаць стаўленьне да аргумэнтаў супрацьлеглага боку.

Вугорская мазаіка

У канцы вугорскай выбарчай кампаніі пра сябе адкрыта заявіла нэафашысцкая партыя, якая лічыць сваёй папярэдніцай партыю Nyilaskeresztes (Крыжовых стралкоў), што кіравала краінай пры нямецкай падтрымцы ў канцы другой сусьветнай вайны.

У цэнтральных раёнах Будапэшта 40% незабудаваных пляцаў займаюць прыпаркаваныя аўтамабілі. У цэнтры горада адна трэціна кіроўцаў не знаходзіць месца для паркаваньня. У Вене 21 тысяча машын паркуецца ў падземных гаражах, тымчасам як у Будапэшце — ледзьве 900.

Ужо паўтара года Вугоршчына і Расея безвынікова спрабуюць паразумецца наконт вяртаньня вугорскіх твораў мастацтва, вывезеных да і пасьля другой сусьветнай вайны. Расейцы хацелі б, каб спачатку Вугоршчына адшукала і вярнула Расеі некалькі тысячаў абразоў, якія трапілі ў Вугоршчыну.

З паведамленьняў замежнай прэсы

Зьезд беларусаў Брытаніі

11 чэрвеня ў Лёндане у зале пры Беларускай бібліятэцы імя Ф.Скарыны адбыўся чарговы, 48-мы гадавы зьезд Згуртаваньня беларусаў у Вялікай Брытаніі (ЗБВБ). Старшынём ЗБВБ на наступны год аднагалосна абраны сп.Янка Міхалюк, які нязьменна ўзначальвае арганізацыю вось ужо 22 гады.

Як і на кожным зьезьдзе такога кшталту, былі справаздачы, спрэчкі, выбары Рады ды розных камісіяў. У працы зьезду ў якасьці госьця браў удзел амбасадар Рэспублікі Беларусі ў Вялікай Брытаніі сп.Уладзімер Сянько. Ён выступіў з прывітальным словам да ўдзельнікаў высокага сходу.

Як высьветліў карэспандэнт СВАБОДЫ, сябры Згуртаваньня ўспрынялі ягоныя словы досыць неадназначна. Між іншага, ён зазначыў, што сытуацыя на Беларусі «значна больш стабільная, чым у астатніх краінах былога СССР», прынамсі, лепшая, як у Расеі або на Украіне, бо ў нас «няма этнічных або рэлігійных праблем». Да таго ж сам факт прэзыдэнцкіх выбараў, «незалежна ад таго, хто на іх пераможа», зьяўляецца гарантам таго, што сувэрэннасьць і незалежнасьць Беларусі — сур'ёзна і назаўсёды, калі на тое будзе Божая воля.

Зразумела, што, як прафэсійны дыплямат сп.Сянько мусіў устрымацца ад якіх бы ні было канкрэтных ацэнак і прагнозаў, але склалася ўражаньне, што ён быў недастаткова падрыхтаваны да прамовы для такой аўдыторыі. Не мінула й месяца ад часу, як беларускі амбасадар склаў афіцыйны візыт да Яе Вялікасьці каралевы Альжбэты. І трэба зазначыць, што ўвогуле беларусы ў Англіі вельмі высокай думкі пра першага беларускага амбасадара.

Сп.Сянько таксама зачытаў прывітальны ліст міністра замежных справаў Беларусі сп. П.Краўчанкі. Ліст гэты быў напісаны ў традыцыйнай афіцыёзнай манэры і нічога сутнага не месьціў, меў на сабе адбітак непрафэсійнасьці і павярхоўнасьці. Але сам факт гэтага звароту быў успрыняты з ўхваленьнем.

Усевалад РАГОЙША

Лёндан

У Карабаху — армянская валюта

Адзіным законным платным сродкам на тэрыторыі Нагорнага Карабаху стаў армянскі драм.

У абарачэньне ўвайшлі і банкноты, і разьменныя манэты Нацыянальнага банку Арменіі. У агульнай заяве міністэрства фінансаў і Дзяржаўны банк Нагорна-Карабахскай рэспублікі папярэджваюць, што «будуць прыцягвацца да крымінальнай адказнасьці прадпрыемствы, установы, арганізацыі і прыватныя асобы, якія праводзяць разьлікі ў чужой валюце, у тым ліку ў расейскіх рублях».

В.Л.

Кітаю, як і Беларусі, патрэбная паслухмяная прэса

Кітайскі ўрад уводзіць усё новыя абмежаваньні на сваю і так далёка не свабодную прэсу. Вядучая камуністычная газэта «Жэньмінь Жыбао» надрукавала нядаўна кодэкс паводзінаў для журналістаў, які патрабуе, каб яны трымаліся лініі партыі. Гэты кодэкс таксама скіраваны на барацьбу з карупцыяй у журналісцкім асяродзьдзі.

З разьвіцьцём эканамічных рэформаў кітайскія дзяржаўныя сродкі масавай інфармацыі, як, зрэшты, і іншыя сфэры кітайскага грамадзтва, заразіліся вірусам нажывы. Інфармацыйныя агенцыі і паасобныя рэпартэры бяруць грошы за пашырэньне артыкулаў пра канкрэтныя фірмы. Кодэкс забараняе падобную практыку. У ім гаворыцца, што журналісты павінны служыць «вушамі, вачыма і языком» партыі, абавязкова прапагандаваць патрыятызм, палітычную стабільнасьць, урадавую палітыку і асьвятляць «здаровыя» тэмы.

Кодэкс таксама папярэджвае, што рэпартэры мусяць ахоўваць дзяржаўныя таямніцы, у тым ліку партыйныя, вайсковыя, тэхналягічныя, банкаўскія і камэрцыйныя сакрэты.

Раней сёлета ў Пэкіне на 12 гадоў турмы быў асуджаны журналіст, які напісаў сэнсацыйны фінансавы матар'ял. Сі Янга, які пісаў для ганконгскай газэты «Мін Бао», абвінавацілі ў выкраданьні таемнай інфармацыі пра зьмены працэнтавых ставак і апэрацыі з золатам.

Урадавыя журналісты далучыліся да дэмакратычных выступаў студэнтаў, што пракаціліся па Кітаі ўвесну 1989 г. Пасьля здушэньня войскам дэманстрацыяў на пляцы Т'янаньмэнь улады ўвялі больш жорсткі кантроль за прэсай, які з таго часу толькі ўзмацняўся.

Associated Press

У PepsiCo праблемы з рэлігіяй

Pepsi-Cola, як раней Coca-Cola і McDonald's, спатыкнулася ў сваёй рэклямнай кампаніі на рэлігійнай тэме.

Гэтая амэрыканская карпарацыя зьняважыла Англіканскую царкву, калі яе лягатып быў высьветлены лязэрам на ліверпульскім саборы з мэтай рэклямы начнога клюбу, спонсарам якога выступіла PepsiCo. Англіканскія сьвятары былі абураны выкарыстаньнем галоўнай сьвятыні горада дзеля такіх мэтаў.

Прадстаўнік Pepsi распавёў, што лягатып кампаніі высьвятляўся на замках, на будынку брытанскага парляманту і нават на царкве ў Портсмуце, але ніякіх скаргаў дагэтуль не было. Ён заявіў, што ў будучыні кампанія будзе ўстрымлівацца ад разьмяшчэньня рэклямы на царкоўных будынках.

Гэта ўжо трэці „пракол" найбуйнейшых амэрыканскіх карпарацыяў у маркетынгу тавараў з выкарыстаньнем рэлігійных сымбаляў. McDonald's у Вялікабрытаніі і Coca-Cola ў Гішпаніі трапілі пад шквал крытыкі з боку мусульманаў за тое, што зьмясьцілі на мяшэчках для гамбургераў і бляшанках колы выяву дзяржаўнага сьцяга Саудаўскай Аравіі, які мае сьвяты надпіс з Карана. Такія ўпакоўкі выкарыстоўваліся дзеля рэклямы напярэдадні Сусьветнага чэмпіянату па футболе, што мае адбыцца гэтым летам у ЗША і ў якім возьме ўдзел каманда Саудаўскай Аравіі. Аднак ісламскія лідары заявілі, што сьвятое пісаньне не павінна эксплюатавацца ў камэрцыйных мэтах ці зьмяшчацца на прадметах, якія потым камячацца і выкідаюцца.

Паводле газэты *The Globe and Mail*

Фірма «АГУЛ»

прапануе прадпрыемствам і арганізацыям свае паслугі ў пуска-наладкавых работах:

1. Пуск і наладка вэнтыляцыйных сыстэмаў на праектныя расходы паветра.
2. Санітарна-тэхнічнае абсьледаваньне вэнтвыкідаў.
3. Вызначэньне нормаў гранічна дапушчальных выкідаў і кантроль ГДК.
4. Выправаньне й наладка пылагазаўлоўных установак.
5. Складаньне экалягічных пашпартаў.

На ўсе віды работ ёсьць ліцэнзіі.
220131, Беларусь, Менск-131, п/с 417
Тэл. (0172) 610605

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Серада, 15 чэрвеня

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пяць хвілін на жарты.
8.15 «Лясныя казкі», мульт.
8.30 Пад купалам Сусьвету.
8.40 «Сэнсацыя».
9.40 Надвор'е.
9.50 Плянэта людзей.
13.30 Навіны.
13.40 «Адна ноч», к/ф.
14.30 Відзьма-невідзьма.
15.30 Здароўе — дзецям.
16.00 Навіны (Гомель).
16.15 Плянэта людзей.
16.30 «Чорная дама», д/ф.
16.50 Навіны.
17.00 «На шчупаковы загад», «Казка пра храбрага зайца», мульт.
17.25 Навіны Бі-Бі-Сі.
18.00 «Вялікая Айчынная», д/ф, с. 1.
18.50 «Бярэзінскі запаведнік», д/ф, с. 4.
19.00 Трыбуна кандыдата ў прэзыдэнты.
19.45 Экспа-рэўю.
20.00 Трыбуна кандыдата ў прэзыдэнты.
20.45 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 «Сэнсацыя».
22.35 Пяць хвілін на жарты.
22.40 Крок. «Карамболь».
23.10 Кантакт.
23.15 НІКа.
23.30 Дзесяць хвілін плюс стагодзьдзе.
23.40 Сучаснае пацідужаньне.
24.00 Надвор'е.
0.10 Пад купалам Сусьвету.

Канал «Астанкіна»

5.15 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 Агляд рынку нерухомасьці.
8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.30 Навіны.
8.20 «Яловы яблык», мульт.
8.30 «Дзікая ружа».
8.55 Клюб падарожнікаў.
9.45 «Пяшчотнасьць да раўлівага зьвера», м/ф, с. 1.
10.50, 0.15 Прэс-экспрэс.
11.20 «Джыўс і Вустэр».
14.25 Прадпрымальнік.
15.05 «Навошта патрэбны міжнародны гандаль?»
15.10 «Прыгоды Тома Соера».
15.40 Лялька маёй мары.
16.10 Адказы.
16.40 Кампанія «Мір».
17.25 Яшчэ раз аб прыватызацыі.
17.35 Загадка СБ.
17.45, 20.35 Надвор'е.
17.50 Тэхнадром.
18.00 Гадзіна пік.
18.25 «Дзікая ружа».
18.50 Э. Радзінскі апавядае...
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.45 Маналёг.
20.55 «Д'яблы», м/ф.
23.40 Арт-кур'ер.

Канал «Расея»

6.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.20 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Час справных людзей.
7.30 Добрай раніцы, Эўропа.
8.00 Навіны Эй-Бі-Сі.
8.30 Ранішні канцэрт.
8.45 «Санта-Барбара».
9.35 Тэлегазэта.
9.40 Сялянскае пытаньне.
10.10 Момант ісьціны.
15.20 Студыя «Рост».
15.50 Там-там-навіны.
16.05 Новая лінія.
16.50 Здарова жывеш.
17.05 Расейская віза.
17.35 Сьвята кожны дзень.
17.45 Спадары-таварышы.
18.10 L-клюб.
19.25 Падрабязнасьці.
19.35 «Санта-Барбара».
20.25 Газэтныя гісторыі.
21.25 Хакей. Кубак Стэнлі.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 Спартовая карусэль.
22.55 ЭКП.
23.05 Хакей. Кубак Стэнлі.

Санкт-Пецярбург

12.00, 14.30, 18.30, 21.45 Інфарм-TV.
12.10 Чароўная лінія.
12.25 «Нямецкая хваля».
13.00 Хуткая дапамога.
13.30 Тэледоктар.
13.45 Лекцыя нямецкай мовы.
14.00 Эўрапейскі калейдаскоп.
17.00 «Крыжыкі-нулікі».
17.40 «Дажыць да сьвітаньня». Сустрэча з В Быкавым.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.50 Спорт, спорт, спорт...
19.05 Будні.
19.20 «Ганна Паўлава», м/ф, с. 2.
20.15 Падсякая.
20.30 Тэлеслужба бясьпекі.
20.40 «Ціхая дама».
21.40 Тэлекрама.
22.00 Спартовыя навіны.
22.10 Ваш стыль.

Чацьвер, 16 чэрвеня

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 «Пакацігарошак».
8.20 Пяць хвілін на жарты.
8.25 Надвор'е.
8.35 Плянэта людзей.
8.50 Пад купалам Сусьвету.
9.00 «Сэнсацыя».
10.00 «Карамболь».
10.30 Дзесяць хвілін плюс стагодзьдзе.
12.30 Сучаснасьць і будучыня беларускай культуры, ч. 2.
13.30 Навіны.
14.40 «Усе мы родам зь дзяцінства».
16.00 Навіны (Горадня).
16.15 Справная размова.
16.50 Навіны.
17.00 «Крылатае зьлянё», «Пад адным дахам», мульт.
17.25 Навіны Бі-Бі-Сі.
18.00 Зачытайце мой ліст...
18.05 «Вялікая Айчынная», д/ф, с. 2.
18.55 «Радок чароўны...»
19.00 Трыбуна кандыдата ў прэзыдэнты.
19.45 Актуальнае інтэрвію.
20.00 Трыбуна кандыдата ў прэзыдэнты.
20.45 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 «Сэнсацыя».
22.35 Пяць хвілін на жарты.
22.40 Кантакт.
22.45 НІКа.
23.00 Надвор'е.
23.10 Пад купалам Сусьвету.

Канал «Астанкіна»

5.15 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 Агляд рынку нерухомасьці.
8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.10 Навіны.
8.20 Паглядзі, паслухай...
8.40 «Дзікая ружа».
9.05 «Жыцьцё заапаркаў».
9.45 «Туман зь Лёндану», мульт.
9.50 «Пяшчотнасьць да раўлівага зьвера», м/ф, с. 2.
11.20, 0.10 Прэс-экспрэс.
11.30 «Джыўс і Вустэр».
14.25 Справны весьнік.
14.40 Прадпрымальнік.
15.05 «Навошта патрэбная канкурэнцыя?»
15.10 «Прыгоды Тома Соера».
15.40 Мультытролія.
16.00 ...Да 16 і старэйшым.
16.40 Плянэта.
17.25 «Яго дастойнасьць футбол», д/ф.
17.55, 20.35 Надвор'е.
18.00 Гадзіна пік.
18.25 «Дзікая ружа».
18.50 «Гітлер—Сталін. Таемная вайна», д/ф.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.45 Вагон 03.
20.55 Лята «Мільён».
21.25 «Нявеста занадта добрая», м/ф (Францыя).
23.20 Максыма.

Канал «Расея»

6.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.20 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Час справных людзей.
7.30 Музыка ўсіх пакаленьняў.
8.00 Навіны Эй-Бі-Сі.
8.25 Чароўны куфэрачак.
8.35 Паехалі.
8.45 «Санта-Барбара».
9.35 Тэлегазэта.
9.40 Сялянскае пытаньне.
15.20 Мульці-пульці.
15.30 Студыя «Рост».
16.00 Там-там-навіны.
16.15 «Гледзячы зь Ніжняга».
17.00 М-трэст.
17.15 Будні.
17.45 Сьвята штодня.
17.55 У сьвеце аўта- і матаспорту.
18.25 Свая гульня.
19.25 Падрабязнасьці.
19.35 «Санта-Барбара».
20.25 Рэпартэр.
20.35 Суайчыньнікі.
21.10 «Футбольныя фантазіі».
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.55 ЭКП.
23.05 Вячэрні салён.

Санкт-Пецярбург

12.00, 14.30, 18.30, 21.45 Інфарм-TV.
12.10 Чароўная лінія.
12.25 «Нямецкая хваля».
13.00 Хуткая дапамога.
13.30 Этнасы Зямлі.
14.00 Іграем клясыку.
14.05 Фэстываль кінастудыі «Выбар».
14.40 Тэлекрама.
17.25 «Тра-ля-ля гісторыі».
17.40 Рэформа і ўлада.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.50 Спорт, спорт, спорт...
19.05 Па ўсёй Расеі.
19.20 «Ганна Паўлава», м/ф, с. 3.
20.15 О-ля-ля!
20.45 Тэлеслужба бясьпекі.
21.00 Блеф-клюб.
21.40 Тэлекрама.
22.00 Спартовыя навіны.
22.10 Ваш стыль.
22.20 «Вячэрні звон».

Пятніца, 17 чэрвеня

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Эканамікст.
8.20 Пад купалам Сусьвету.
8.30 «Праметэй», балет.
8.55 Тэлебачаньне — школе. Фізыка.
9.00 Пяць хвілін на жарты.
9.05 «Сэнсацыя».
10.05 Надвор'е.
13.30 Навіны.
13.40 Актуальнае інтэрвію.
13.55 Як нараджаецца музыка?
14.40 «Усе мы родам зь дзяцінства».
16.00 Навіны (Магілёў).
16.15 «Новая казка», мульт.
17.15 Эканамікст.
17.25 Навіны Бі-Бі-Сі.
18.00 Рэйтынг.
18.10 «Вялікая Айчынная», д/ф, с. 3.
19.30 «Фарбы зямлі роднай». Кінанарыс.
19.40 «Гэта ўсё». Ю. Шаўчук і «ДДТ».
20.25 «Тэлесябрына».
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 «Налева ад ліфта», м/ф (Францыя).
23.00 Пяць хвілін на жарты.
23.05 Кантакт.
23.10 НІКа.
23.25 Сучаснае пацідужаньне.
24.00 Надвор'е.
0.10 Пад купалам Сусьвету.

Канал «Астанкіна»

5.15 Ранішняя разьмінка.
5.30 Раніца.
7.45 Новы старт.
8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00 Навіны.
8.20 Сарока.
8.40 «Гарачаў і іншыя».
9.10 Агарод круглы год.
9.40 «Пяшчотнасьць да раўлівага зьвера», м/ф, с. 3.
10.45 «Жаба Піла», мульт.
10.50, 0.15 Прэс-экспрэс.
11.20 «Джыўс і Вустэр».
12.10 «Многая лета», канцэрт.
14.25 Прадпрымальнік.
14.55 Бізнэс-кляса.
15.10 «Жыў адважны капітан», мульт.
15.15 «Чырвоныя чаравічкі», м/ф.
16.50 Азбука ўласьніка.
17.25 Чалавек і закон.
17.55, 20.35 Надвор'е.
18.00 Рэха тыдня.
18.20 «Гарачаў і іншыя».
18.50 Поле цудаў.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.45 Чалавек тыдня.
21.10 Дзень добры, вялікі футбол! Адкрыцьцё чэмпіянату сьвету.
22.05 Футбол. Германія—Балівія.
23.55 X Міжнародны конкурс імя П.Чайкоўскага.

Канал «Расея»

6.00, 10.00, 15.00, 19.00, 22.20 Весткі.
6.20 Патрабуюцца... патрабуюцца...
6.30 Формула-730.
7.00 Час справных людзей.
7.30 Джэнтэльмэн-шоў.
8.00 Навіны Эй-Бі-Сі.
8.25 Чароўны куфэрачак.
8.35 Паехалі.
8.45 «Санта-Барбара».
9.35 Тэлегазэта.
9.40 Сялянскае пытаньне.
15.20 Студыя «Рост».
15.50 Там-там-навіны.
16.05 «Вайсковы кур'ер».
16.20 Новая лінія.
16.50 Дыснэй штопятніцы.
17.45 Сьвята штодня.
18.00 «К-2»: «Фрак народу».
19.25 Падрабязнасьці.
19.35 «У Рыме была ноч», м/ф, с. 1.
20.55 Гарадок.
21.20 Пляц мастацтваў. У.Ашкеназі.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 Спартовая карусэль.
22.55 «У Рыме была ноч», м/ф, с. 2.
0.10 Экзотыка.

Санкт-Пецярбург

12.00, 14.30, 18.30, 21.45 Інфарм-TV.
12.10 Чароўная лінія.
12.25 «Нямецкая хваля».
13.00 Хуткая дапамога.
13.30 Сярэбраная нітка.
14.00 Чалавек на зямлі.
14.40 Тэлекрама.
17.15 Іграем клясыку.
17.30 Кідайка.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.50 Спорт, спорт, спорт...
19.05 Будні.
19.15 «Папугай, які гаворыць на ідыш», м/ф.
20.55 Тэлеслужба бясьпекі.
21.10 Тэатральная правінцыя.
21.40 Тэлекрама.
22.00 Спартовыя навіны.
22.10 Ваш стыль.
22.20 «Лялька зь імем Сьмерць», м/ф (ЗША).

Субота, 18 чэрвеня

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пяць хвілін на жарты.
8.15 «Налева ад ліфта», м/ф (Францыя).
9.40 Пад купалам Сусьвету.
9.50 Тэніс.
10.30 «Сталіца».
10.50 20 хвілін рэдактара.
11.10 «Зорка з зоркай гаворыць...».
12.10 Іграе аркестар «Менск».
13.05 Акадэмічны час у Акадэмічным тэатры.
14.05 «Супэрчэмпіён-94».
14.55 «Нов і К» — топ-10.
15.55 «Хто сьмяецца апошнім», м/ф (1954 г.).
17.40 Мультсэрыял.
18.10 «Тэлесябрына».
19.00 Трыбуна кандыдата ў прэзыдэнты.
19.45 «Сны вятроў», д/ф.
20.00 Трыбуна кандыдата ў прэзыдэнты.
20.45 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 Пяць хвілін на жарты.
21.40 «Выхаваньне жорсткасьці ў жанчын і сабак», м/ф, с. 1, 2.
24.00 НІКа.
0.10 «Каскад».
0.25 Відзьма-невідзьма.
1.25 Пад купалам Сусьвету.

Канал «Астанкіна»

6.30 Ранішняя разьмінка.
6.45 Суботняя раніца справнага чалавека.
7.15 Спорт-шанц.
7.45 Слова пастара.
8.00 Покліч джунгляў.
8.30 Кампанія «Мір».
9.55 Спартовае арыентаваньне.
10.05 Ранішняя пошта.
10.35 Мэдыцына для цябе.
11.05 Навіны культуры.
11.15 Смак.
11.30 Век алімпійскі.
12.00 «Вэртыкаль», м/ф.
13.15 Сустрэча для вас. В.Быкаў.
14.00, 23.50 Навіны.
14.20 Лябірынт.
14.50 «Сонца ў буталькы», м/ф (Англія), с. 2.
15.20 «Жыцьцё заапаркаў».
16.00 Яшчэ раз аб прыватызацыі.
16.10 Цудоўная сямёрка.
17.00 Да і пасьля...
17.50 «Камісар», м/ф (ЗША), с.1.
18.50 Футбол. ЗША—Швайцарыя.
19.40 Добрай ночы, малышы!
20.00 Навіны плюс.
20.35, 24.00 Надвор'е.
20.45 Футбол. ЗША—Швайцарыя.
21.45 Што? Дзе? Калі?
22.55 Футбол. Італія—Ірляндыя.

Канал «Расея»

7.00, 13.00, 19.00, 22.20 Весткі.
7.25 Мульці-пульці.
7.55 Студыя «Рост».
8.25 Парляманцкі тыдзень.
8.55 Залатая галінка.
9.25 Пілігрым.
10.10 Тэлеэрудыт.
10.15 Як жыць будзем?
11.00 Футбол. Гішпанія—Карэя.
12.40 Сялянскае пытаньне.
13.20 Сыгнальны экзэмпляр.
13.30 Расейская энцыкляпэдыя.
14.00 Баль прэсы.
15.00 Сусьветная вёска.
15.30 Ізабэль.
16.15 «Зялёныя сьвяткі».
16.25 Футбол бязь межаў.
17.20 «Поле Кулікова».
18.05 Сьвята штодня.
18.15 «Вяртаньне зь мінуўшчыны», прэм'ера, ч. 1.
19.55 Тэлеэрудыт.
20.00 «Спакуса Б», м/ф.
21.25 Зусім сакрэтна.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 Спартовая карусэль.
22.55 Праграма «А».

Санкт-Пецярбург

8.40 Чароўная лінія.
8.55 «Лялька зь імем Сьмерць», м/ф (ЗША).
10.20 Тэледоктар.
10.35 «Гоп, ці Цікаві шляхі пазнаньня», м/ф.
13.00 Хуткая дапамога.
13.30 «Конькі», м/ф, с. 1.
14.35 «Марыяна першая», мульт. (Францыя).
15.05 Ад першай асобы.
15.50 В.Быкаў. «Пайсьці і не вярнуцца», спэктакль.
18.10 Вялікі фэстываль.
18.30, 21.45 Інфарм-TV.
18.55 Экспрэс-кіно.
19.10 «Ганна Паўлава», м/ф, с. 4,5.
21.05 «Адзін за ўсіх», муз. фільм.
22.00 Ваш стыль.
22.10 Адам і Ева +.

Нядзеля, 19 чэрвеня

Беларускае тэлебачаньне

8.00 Раніца Рэспублікі.
8.10 Пяць хвілін на жарты.
8.15 Пад купалам Сусьвету.
8.25 Слова да чалавека.
8.55 Мультсэрыял.
9.25 «Рамэо і Юлія», балет.
9.40 Нядзельная казань.
9.50 Да Дня мэдыцынскага працаўніка. Праграма-віншаваньне.
10.40 MTV. Найлепшыя хіты.
11.10 В.Быкаў. «Знак бяды», спэктакль.
12.00 «Тэлесябрына».
12.55 Вяскоўцы.
13.25 «Выбар шляху».
13.45 «Пажаданьне дабра».
14.30 «Усе мы родам зь дзяцінства», тэлефэстываль.
16.30 Тэлекрама.
16.40 «Белыя Росы», м/ф.
18.10 Справны весьнік.
18.25 Гінэс-шоў.
18.55 Запрашаем на вячоркі.
20.00 Панарама.
20.35 Пяць хвілін на жарты.
20.40 Калыханка.
21.00 «Прыгожая, але небясьпечная», м/ф (Італія).
23.05 Не забудзьцеся ўлучыць тэлевізар.
23.15 Футбол. «Дынама-93» — «КІМ».
0.05 Пад купалам Сусьвету.

Канал «Астанкіна»

6.45 Ранішняя разьмінка.
7.00 Гадзіна сілы духу.
8.00 Маратон-15.
8.30 Раным-рана.
9.00 Палігон.
9.30 «Спортлято».
9.45 Пакуль усе дома.
10.15 Ранішняя зорка.
11.05 Пад знакам «пі».
11.45 «Кантрольная для дарослых».
12.30 Малыя гарады Расеі.
13.00 «Піф і Геркулес».
13.10 «Падводная адысэя каманды Кусто».
14.00, 17.15, 23.00 Навіны.
14.20 Кампанія «Мір».
15.00 Жывое дрэва рамёстваў.
15.05 Акно ў Эўропу.
15.35 Вялікі тэатар. Дні і вечары.
16.25 Клюб падарожнікаў.
17.25 Тэлелёцыя.
17.40 «Кот Фэлікс», «Сапраўдныя паляўнічыя на прывіды».
18.30 Бамонд.
18.45 Надвор'е.
18.50 «Труп майго ворага», м/ф (Францыя).
21.00 Нядзеля.
21.45 Гол.
22.20 «Я буду чакаць», м/ф (ЗША).
23.10 X Міжнародны конкурс імя П.Чайкоўскага.
23.30 Футбол. Бэльгія—Марока.

Канал «Расея»

7.00, 13.00, 19.00, 22.20 Весткі.
7.30 «Найсьвяцейшая Тройца», д/ф.
7.50 Студыя «Рост».
8.20 Добрай раніцы.
8.50, 12.50, 13.35, 14.25, 18.40, 21.10 Абпаленая Перамога.
9.00 Найлепшыя гульні НБА.
10.00 Аты-баты...
10.30 «Тастамант доктара Мабуза», м/ф.
13.20 «Ня высекчы...»
13.40 Белая ворона.
14.35 Футбол. Калюмбія—Румынія.
16.15 Залатая шпора.
16.45 Каробка перадач.
17.00 Чароўны сьвет Дыснэя.
18.00 Сьвята штодня.
18.10 Вуснамі дзіцяці.
19.25 «Начная прагулянка», м/ф.
21.15 Сам сабе рэжысэр.
21.45 У Ксюшы.
22.40 Аўтаміг.
22.45 Зоркі гавораць.
22.50 Спартовая карусэль.
22.55 Футбол. Нарвэгія—Мэксыка.

Санкт-Пецярбург

9.00 «Гаючае слова».
9.30 «Клемэнтына» (Францыя).
10.00 Экспрэс-кіно.
10.15 «Найсьвяцейшая Тройца», д/ф.
10.30 Канцэрт на заяўкі.
11.00 Нядзельны лябірынт.
12.35 «Конькі», м/ф, с. 2.
13.50 Сем сланоў.
14.20 Гістарычны альманах.
15.05 «Заснулая прыгажуня», балет П.Чайкоўскага.
17.40 Зэбра.
18.30 Інфарм-TV.
18.55 Крымінальнае дасье.
19.15 Маратон «Белыя ночы».
19.45 «Мііміно», м/ф.
21.15 У грузінскай кампаніі.
22.00 Ваш стыль.
22.10 «Поющие гитары» праз дваццаць гадоў.

Праграма 8-га каналу

Серада, 15 чэрвеня

18.00 Для дзяцей: «Карусэль».
18.20 Журфак БДУ прээзэнтуе...
18.30 Выбары: «Без камэнтару».
19.00 «Хіт-стрыт Блюз».
19.50 «Солтэк» прээзэнтуе: «Навіны».
20.00 Мультсэрыял «Вальтрон».
20.30 «Марэна Кляра». 28 сэрыя.
21.20 Дыялёг. Інтэрвію з кандыдатам у прэзыдэнты Беларусі.
21.45 Фантастыка. «Схаваны вораг-1».

Чацьвер, 16 чэрвеня

18.00 Для дзяцей: «Карусэль».
18.30 Выбары: «Без камэнтару».
19.00 Тэлесэрыял «Лябірынт правасудзьдзя».
20.00 Мультсэрыял «Вальтрон».
20.30 «Марэна Кляра». 29 сэрыя.
21.20 Дыялёг. Інтэрвію з кандыдатам у прэзыдэнты Беларусі.
21.50 Фантастыка. «Схаваны вораг-2».

Пятніца, 17 чэрвеня

18.00 Для дзяцей: «Карусэль».
18.30 Выбары: «Без камэнтару».
19.00 Камэдыйнае шоў «Схаваная камэра».
19.30 «Лёс». 69-я сэрыя.
20.00 Мультсэрыял «Вальтрон».
20.30 «Марэна Кляра». 30 сэрыя.
21.20 Дыялёг. Інтэрвію з кандыдатам у прэзыдэнты Беларусі.
21.50 Кінакамэдыя на экране. «Джэнтэльмэны ўдачы».

Субота, 18 чэрвеня

15.00 Мультсэрыял «Трансформэры».
16.40 Foxy music.
17.00 Казаньнік Кенэт Копленд.
17.30 «Апошні з магіканаў». Маст. фільм.
18.30 Опра Ўінфры шоў: «Грошы як прычына сямейных скандалаў».
19.40 Спартовая праграма «Файт»: Кікбоксынг.
20.00 Прыгодніцкі сэрыял «Затока Небясьпечная».
20.30 «Як маесься, дзядзька?». І.Азараў, М.Цхай.

Нядзеля, 19 чэрвеня

15.00 Мультсэрыял «Трансформэры».
16.10 Казаньнік Кенэт Копленд.
17.00 «Солтэк» прээзэнтуе: «Тэлефэн», «Вуліца».
17.30 Астра-кляса.
18.00 Крыс Норман. Вяртаньне.
18.30 Дэтэктыў... Баявік... «Сьпіс сьмяротнікаў».
20.00 Спорт-сакрэт.
20.20 «Кветка жарсьці».
22.40 Foxy music.

Фірма «Чмель» прапануе па коштах імпартэра:

Макарону каляровую для дзяцей (4 гатункі);
Каву распушчальную;
Гарбату (12 гатункаў);
Жуйкі (25 гатункаў);
Разынкі й гарэшкі ў чакалядзе;
Гарэшкі салёныя (5 гатункаў);
Мяшанку з цукерак на вагу;
Цукеркі дробнай фасоўкі (3 гатункі);
Чакаляду розную (вельмі багаты выбар);
Напоі газаваныя (1,5 літра);
Цукар-пясок 50 кг;
Зубныя пасты.

Формы аплаты любая.

Тэл./факс у Менску:
(0172) 61-55-77,
26-50-33,
56-37-53.

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Генэральскае вясельле

Алену Грыб і Андрэя Казлоўскага павіншаваў нават кандыдат у Прэзыдэнты

Гэта было сапраўды генэральскае вясельле: каля 200 гасьцей, 70 чалавек абслугі і аховы, смажаныя парасяты, найлепшыя каньякі й віны... Колькі ўсё гэта каштавала генэралам Грыбу і Казлоўскаму — невядома. Але ясна, што і нам, падаткаплатнікам, давялося заплаціць за іхнае вясельле.

Вясельны картэж на чале з „членавозам“

Субота, 11 чэрвеня, 14.00. Да Дому шлюбаў, што каля пляцу Перамогі ў Менску, падкаціў вясельны картэж на чале з чорным «членавозам» маркі «ЗИЛ». За ім — «Волгі». Першая, як мы высьветлілі па нумарох, — машына Старшыні Вярхоўнага Савету, другая — ягонай жонкі (за ёю, аказваецца, нядаўна замацавалі дзяржаўную «пэрсаналку»), у хвасьце — чорная «Волга» з нумарамі міністра абароны.

Бацькоў у ЗАГСе не было, толькі моладзь. Але адразу, як скончылася рэгістрацыя, да Дому шлюбаў пад'ехаў генэрал Казлоўскі з аховаю і, не выходзячы з машыны, задаволена назіраў, як ягоны сын выносіць на руках нявесту. Клікнуўшы: «Андрэй!», прывітаў маладых і тут жа ад'ехаў.

Салдатам загадалі не высоўвацца

Вясельле правілі ў вайсковай частцы у пасёлку Калодзішчы, што за 15 кілямэтраў ад Менска. Тут разьмяшчаецца так званы Вучэбны цэнтар Міністэрства абароны. Ёсьць некалькі гатэльных будынкаў, канфэрэнц-заля, «генэральская» лазьня, лес, возера — усё абнесена плотам. У часы СССР тут зьбіраўся на розныя нарады маскоўскі генэралітэт, цяпер прыяжджаюць бавіць час менскія генэралы (лазьня і г.д.). Напрыклад, езьдзіць сюды парыцца аматар лазьні генэрал Чуркін — шэф Генштабу. Дарэчы, і ён быў на вясельлі. Тэрыторыю гарадка даглядае рота салдат (60 чалавек) плюс 25 афіцэраў і прапаршчыкаў на чале з маёрам Віктарам Смалем. Ёсьць тут яшчэ адзін важны аб'ект — тартак (піларама), які працуе амаль штодня, а бывае, і па начох (салдаты пілуюць лес на асабнякі генэралаў).

Зразумела, што падчас вясельля тартак не працаваў. Салдатам было загадана сядзець у казарме, глядзець кіно і на вуліцу не высоўвацца. Харчавацца ўвесь тыдзень ім давялося ў бараку, бо ў салдацкай сталоўцы наводзілі марафет і тут у дні вясельля ела ды піла абслуга і ахова.

Найдаражэйшы госьць Вячаслаў Францавіч

А само вясельле адбывалася ў афіцэрскай сталоўцы, якую таксама цэлы тыдзень прыбіралі, фарбавалі, шкрэблі... Абслугу прывезьлі зь менскага Дому афіцэраў (10 кухараў, 10 афіцыянтаў). Даставілі цэлую машыну посуду (напэўна, зь нейкага саўмінаўскага «загашніка», бо надта ж дарагі), але шмат пабілі за два дні.

Елі і пілі, зразумела, не абы-што. Але ж і госьці сабраліся не абы-якія. На чорным «мэрсэдэсе» прыехаў нават адзін з кандыдатаў у Прэзыдэнты — Вячаслаў Кебіч. Аднак ён гасьцяваў нядоўга — трохі больш за дзьве гадзіны. (Напярэдадні ў яго самога было сьвята — дзень нараджэньня.) Было некалькі міністраў ды намесьнікаў міністраў. Нават Пятро Краўчанка пакінуў шпітальны ложак і прыехаў павіншаваць маладых. Былі таксама выканаўчы сакратар СНД Іван Каратчэня, урадавы сакратар Генадзь Данілаў, беларускі пасол у Польшчы Георгі Таразевіч...

Госьці былі з клункамі-падарункамі. Першым віншаваў маладых Павел Казлоўскі, потым Мечыслаў Грыб, а за ім — астатнія. Пілі, елі, танчылі, сьпявалі (напр., «Зачем вы, девушки, красивых любите...»). Карацей, звычайнае вясельле.

Мечыслаў Грыб дачакаўся, пакуль разьедуцца высокія госьці, за пяць хвілінаў да поўначы сеў у свой белы «мэрсэдэс» і ў суправаджэньні аховы і ДАІ пакіраваў на ўрадавае лецішча ў Драздах, дзе ён цяпер жыве. А моладзь і астатнія госьці засталіся гуляць далей. Ехаць кудысьці начаваць не было патрэбы — для іх быў падрыхтаваны тут цэлы гатэль з адна- і двухмясцовымі нумарамі. Частку другога гатэля займала абслуга.

На наступны дзень вясельле працягвалася.

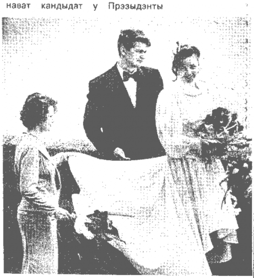

Андрэй Казлоўскі і Алена Грыб пазіруюць фатографу на беразе Сьвіслачы

Генэральскі падарунак маладым

Маладая сям'я будзе жыць у кватэры Грыба па вул. Пуліхава, 29. Можна лічыць, што гэтую кватэру (агульная плошча 80 кв.м., жылая — 54) Мечыслаў Іванавіч падараваў маладым. Рэч у тым, што за тры дні да вясельля на Прэзыдыюме ВС была ціхенька прынятая Пастанова: «Даручыць Савету Міністраў вырашыць пытаньне аб службовай кватэры Старшыні ВС». Такім чынам, Грыб цяпер будзе жыць у службовай кватэры. Дзякуй Богу, што хоць адна маладая сям'я адразу зажыве па-людзку.

Дарэчы, Мечыслаў Грыб летась судзіўся з нашай газэтай за тое, што ў адным з артыкулаў мы напісалі, як спрытна ён уладкоўвае свой уласны дабрабыт. У якасьці прыкладу было сказана, што кватэру па вул. Пуліхава рамантавалі саўмінаўскія службы і зрабілі тут для сям'і Грыба «шыкоўныя апартамэнты».

У судзе Грыб апраўдваўся, што ўсё рабілася «в установленном законом порядке», што «за всё уплачено» і што кватэра «обычная», а не «шыкоўная». І хаця пра аплату і пра законнасьць мы нічога не пісалі, у судзе, аднак, патлумачылі, што 3 руб. 60 капеек за 1 кв.м. паркету (матар'ял плюс праца) — гэта надта сьмешная плата, калі параўнаць, колькі каштавалі будматар'ялы на той час. Аднак суд прызнаў, што СВАБОДА, згадаўшы пра кватэру Мечыслава Іванавіча, «абразіла ягоны гонар і годнасьць» і аштрафаваў газэту на 1.5 млн. рублёў. Цяпер вось Грыб спаганяе з нас гэтыя грошы. Асабліва актыўна судовыя выканаўцы пачалі насядаць апошнім часам, нават наш банкаўскі рахунак арыштавалі (на ім цяпер нуль, а калі зьявіцца — адразу здымуць). Відаць, Мечыславу Іванавічу надта былі патрэбныя грошы. Яно зразумела: каб справіць такое вясельле, трэба вагон грошай — калі за ўсё плаціць не «в установленном законом порядке», а столькі, колькі гэта каштуе папраўдзе.

Дарэчы, пачаў судзіцца з прэсай і Грыбаў сват генэрал Казлоўскі. Акурат у пятніцу, напярэдадні вясельля, міністар абароны прыйшоў на першае судовае паседжаньне, каб «абараніць свой гонар і годнасьць», пераканаць суд, што праз газэту «Зьвязда» яго беспадстаўна абвінавацілі ў карумпаванасьці. Ведаючы падкантрольнасьць нашых судоў, можна меркаваць, што суд вынесе рашэньне на карысьць Казлоўскага.

Што ж, давайце пачакаем, калі скончыцца іхнае вясельле, якое больш нагадвае пір падчас чумы.

Іван СІДАР

P.S. *Ва ўсіх нармальных краінах падобныя падзеі шырока асьвятляе прэса, і там ніхто ня лічыць гэта «ўмяшальніцтвам у прыватнае жыцьцё». Гэта нармальна! Ненармальна было б, калі, скажам, міністар абароны Францыі вырашыў справіць вясельле гэткім чынам, як Грыб і Казлоўскі: на вайсковай базе, на дзяржаўных лімузынах і г.д. Прэса падлічыла б усё да капейкі, і на наступны дзень газэты ўчынілі б скандал, які немінуча скончыўся б адстаўкай.*

І.С.

Вясельны картэж уяжджае ў вайсковую частку

Госьці выйшлі прагуляцца. На пярэднім пляне: М.Грыб у кампаніі з генэралам В.Паўлавым і целаахоўнікам.

Вы любіце СВАБОДУ, маеце вольны час і хочаце крыху зарабіць?

Наша газэта можа заключыць з Вамі дамову на распаўсюджваньне СВАБОДЫ.

Тэлефануйце ў Менску:

36-24-41

Расу і крыж забыў у таксоўцы

СВАБОДА два тыдні таму паведамляла, як праваслаўныя бацюшкі адзначылі прыватным чынам спатканьне з Кебічам у гарадзенскім базылянскім кляштары.

Нядаўна мы атрымалі цікавыя падрабязнасьці аб тым, што пасьля баляваньня (па гарэлку бегалі двойчы дадаткова) бацюшкаў развозілі па кватэрах таксоўкаю. Наранíцу аднаму зь іх надарылася адпяваць нябожчыка. Кінуўся ён апранацца, але высьветлілася, што расы, шапкі й крыжа няма. Карацей, забыўся ў таксоўцы. Добра, што адпяваць пагадзіўся калега. Усё рытуальнае начыньне таксіст вярнуў сам. Ці то баяўся атрымаць анафэму, ці папросту не спадзяваўся збыць рэчы, якія карыстаюцца невялікім попытам.

А.ЗАНЕЎСКІ

Падпісны індэкс 63887. Нумар падпісаны ў друк 14.06.94. Друкарня МАУ. Замова П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 Наклад 35 000. М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12